

6

NA ZDAR!

SOKOL AMERICKÝ.

Ročník
XVI.

Číslo
6.

SILA LVI

VZLET SOKOLŮ

NAPŘEJ

TUŽME SE

KREPOST

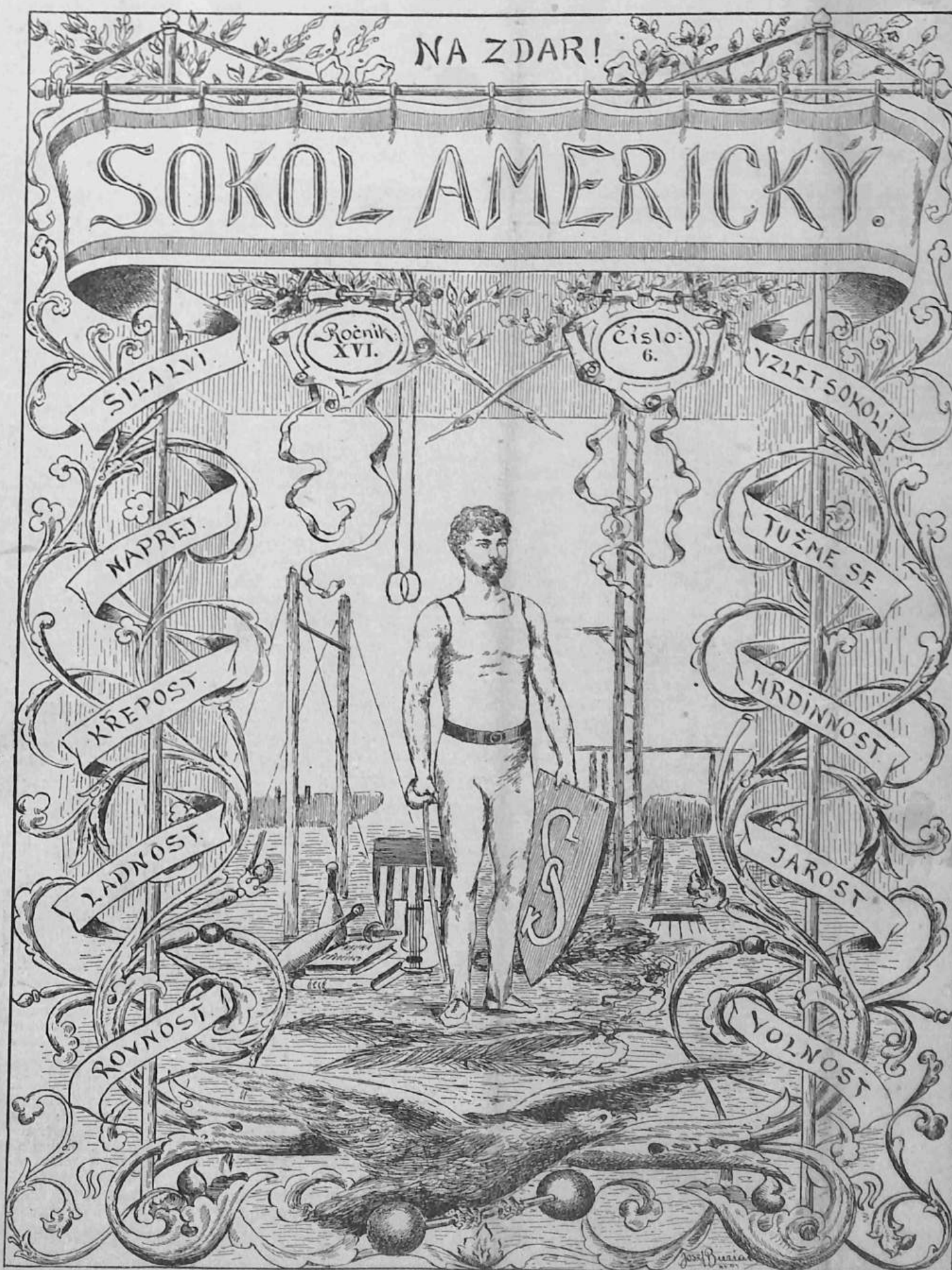
HRDINNOST

LADNOST

JAROST

ROVNOST

VOLNOST

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékolí části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, kataru hrtanu a průdušek, nastužení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotin a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY

proti bolestem hlavy a neuralgii.
 Za 25c.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“ v New Yorku.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

Sokol, měsíčník; redakce J. E. Scheinera, vyšlo číslo 5., ročník 20. Předplatné na rok jest \$1.10. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Česká knihovna. — Číslo 1. Národní pohádky od Boženy Němcové. Cena 5archového svazku (160 stran) 10 kr. — Nakladatel Fr. Horálek, knihkupec, Král. Vinohrady u Prahy, Bohemia, Europe.

Ku předu, zpátky ni krok! Pochoď i hymna Sokolů. Slova s nápěvem, výtisk za 1 kr., 120 výt. 50 kr. Nakladatel týž.

Denní Hlasatel, denník věnovaný zájmům česko-amerického dělnictva vydáván jest Českou Typografickou Unii. Předplatné na tento nejlepší, nejrozsáhlejší a zároveň nejlacinější český denník jest na rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre Ave., Chicago, Ill.

The Bohemian Voice, (Český Hlas) měsíčník vydávaný nákladem Národního výboru. Předplatné na rok jest \$1, jednotlivé číslo stojí 10c. Adresa: The Bohemian Voice, Omaha, Neb.

Slavie, politický týdeník. Předplatné na Slavii a záb. i poučnou přílohu „Rodina“ i s premií na rok \$3, na Slavii bez přílohy \$2.20, na Rodinu \$1.20. Adresa: Slavie, Racine, Wisconsin.

Domácnost, obrázkový časopis pro zábavu a užitečné poučení. Předplatné na Domácnost jest \$2.75 na rok, do Čech \$3.75 Adresa: Domácnost, 346 Broadway, Milwaukee, Wis.

Kewaunské Listy, politický týdeník, vychází v Kewaunee, Wis. Předplatné na rok \$2. Adresa: Kewaunské Listy, Kewaunee, Wis.

Pokrok Západu, politický týdeník; předplatné na rok \$2.20, s románovou přílohou „Knihovnou Americkou“, vycházející v sešitech 64stránkových, každých 14 dní, \$3. Předplatné na Knih. Am. \$1. Adresa: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

La Préparation Militaire, měsíčník unie francouzských tělocvičných spolků pro výcvik vojenský. — Redaktor Dr. Chassagne, 5, rue Franklin, administrator M. L. Lenoir, 118, rue Oberkampf, Paris, France, Europe.

Šotek, humoristicko-satyrický obrázkový týdeník. Redaktor a vydavatel B. Bittner, hlavní ilustrátor Oldřich Farský. Na rok předplácí se \$2.50 Adresa: Šotek, 702—704 Loomis St., Chicago, Ill.

Svit, týdenní časopis pro všechny otázky veřejné a všecken český lid; předplatné na rok \$1.50; adresa: „Svit“, Schuyler, Neb.

Dennice Novověku, týdeník politický; předplatné na rok \$3.20; adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

Slovan Americký, dvoutýdenník politický (vychází v každý úterek a pátek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovan Americký“, Cedar Rapids, Ia.

Wilberské Listy, týdeník národní a politický; předplatné na rok \$2; adresa: „Wilberské Listy“, Wilber, Neb.

Obzor, katolický týdeník; předplatné na rok \$2; adresa: „Obzor“, St. Paul, Minn.

Cechoslovan, katolický týdeník; předplatné na rok \$2.25; adresa: „Cechoslovan“, 566 Centre Ave., Chicago, Ill.

Besedy slovanské vychází v ročnících o 6 svazcích. Sokolům doporučují se zvláště tím, že nakladatel věnuje z každých pěti tisíc prodaných výtisků tisíc žlatých Moravsko-slezské Obci Sokolské. Na rok předplácí se 1 zl. 30 kr., mimo poštovného. Adresa: J. Barvič, č. 4, Rudolfova ulice, Brno, Moravia, Europe.

Slovák v Americe, týdeník věnovaný zájmům národním a dělnickým; předplatné \$2.50 na rok; adresa: „Slovák v Americe“, 120 E. 3rd St., New York.

Slovenská Svornost, dvoutýdenník dělnický (vychází každý pondělek a čtvrték); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovenská Svornost“, P. O. Box 799, Connellsville, Pa.

Amerikánsko-Slovenské Noviny, týdeník, orgán Národního Slovenského Spolku; předplatné na rok \$3; adresa: P. V. Rovnianek & Co., P. O. Box 124, Pittsburg, Pa.

Amerika, polský týdeník; předplatné na rok \$1.50; adresa: A. A. Paryski, 224 St. Clair St., Toledo, O.

Zgoda, týdeník, orgán „Zwazku Narodowego Polskiego“ ve Spoj. Státech; předplatné na rok \$2; adresa: M. Majewski, 779 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

Jan Šiman,

vyrabitel a dodavatel

OZDOBNÉHO
 BROUŠENÉHO **SKLA**
 MALEBNÉHO

všeho druhu, náležejícího

ku stavbám.

11—13 So. Canal St., Chicago, Ill.

Nákresy a výpočty zašlu na požádání.

SEVERŮV
KRVEČISTITEL

odstraňuje nečisté látky z krve, léčí nemoci krevní, kožní vyrážky, boláky na nohou, vředy, svrab, unavenost, ospalost a jest zvláště výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater,
 nezáživnost, trdnomyslnost, nepravidelnosti v močení, vodnatelnost, řezavku, močový kámen, zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL

ledvin a jater.

ZA \$1.25.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVI.

NEW YORK, 15. ČERVNA 1894.

Číslo 6.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Adresa :
— „Sokol Americký“, 408 E. 71st Street, —
New York.

Změna redakce.

Jak známo ze zápisu o lednové schůzi výk. výboru N. J. S. uvázal se nynější pořadatel v řízení našeho listu jen dočasně, poněvadž zaměstnání jeho nepopírává mu tolik času a klidu, kolik by si jej přál listu věnovati. Nyní po skončení studií lékařských, uvolil se přijmouti opět pořadatelství listu našeho br. Karel Štulík, jenž bez odporu mezi Sokoly americkými nejspůsobilejším jest k řízení odborného listu sokolského. — Od nynějška tedy nechť všechny dopisy a zaslanky redakce se týkající nadešlé jsou: Dr. Kar. Štulík, 525 So. Lincoln St., Chicago, Ill. — Tiskářem a výpravčím „Sok. Am.“ zůstává br. F. Lier; jemu buďtež tedy i nadále zasílány změny adres, jakož i předplatné a vše týkající se zasílání listu.

Na zdar!

Kéž se neopakuje více!

Nepravda a vědomé neb zúmyslné mámení mají býti pojmy sokolským povahám neznámé naprosto. Upřímnost, přímost a otevřenost toť v zásadách našich napsáno, a mělo by býti i zapsáno v srdci a mysli všech Sokolů. Ale není!

V posledních schůzích výk. výb. N. J. S. důkazy tohoto nehezkého zjevu byly podány. Sluší z řad našich vymýtiti je naprosto, zvláště když výtky z nich činiti se musí ne jednotlivcům ale sborům. Jmenovati nikoho nechceme a nebudeme. Však škrabati se bude, koho srbí. Tážete se, co se stalo?

V roce uplynulém, kdy výkonný výbor sídlil v jiném místě než nyní, přijaty byly některé nové sbory do svazku N. J. S. Dříve již, než žádost o přijetí zaslaly, znaly a znáti musely stanovy, jakož i předpisy jich co do povinností sborů oproti N. J. S. a výkonnému úřadu jejímu, přece však povinností svých zanedbaly, takže nový výk. výb. nucen byl, na ně je teprve upozorňovati. Nelze se diviti sborům malým, jež omlouvají se upřímně: „Nebyl dosud nikdo z nás Sokolem a neznali jsme dobře, co nám jest činiti; po vysvětlení Vašem však víme, jak se zachovati a pořádek nyní dodržíme.“

Avšak přijde-li dopis od sboru, plný vytáček a výmluv, od sboru, v jehož středu dlí mužové, kteří odvolávají se na svou minulost sokolskou v Čechách, ta že je měla k tomu založiti nový sbor a pod., od sborů, které požívaly po jistou dobu práv všech, povinností své plniti však opomenuly — k vůli nějakým blanketům nebo k vůli nepotvrzení vkladného písemně, ač stačí přec úplně potvrzení ve zprávách jednatelevých v orgánu, a pod., — tu nezbytně každý pozastaviti se musí nad tím. A což

potom říci k tomu, když sbor sám v různých dopisech starších doznává, že patří k N. J. S., o to neb ono své právo se hlásí a ho požíval, upomenut však na povinnosti, pojednou za člena se nepovažuje a planými vytáčkami se dokládá?

Nově nastoupivší výbor neví, co snad opomenuto dříve, avšak ony nové sbory věděly a slušelo se, by v čas proti tomu se ohradily. Měly k tomu několik měsíců času, by ve smyslu stanov postaraly se o nápravu. Nově nastoupivší výbor nevěda, co snad opomenuto dříve a zvědě o tom od sborů, musí těmto víry přikládati — dokud nepřesvědčil se jinak. Přesvědčiv pak se a slyšev i stranu druhou, nesmí pominouti mlčením, že nepravá udání a šalebné vytáčky kaceřovati a po případě i praněrovati bude napořád.

Než i jiný ještě případ přiměl výk. výb. k tomu, by nemilou věcí dnešní se obíral — veřejně. Dva sbory sousední znesvářily se snad pro něco, či snad jednotlivci z nich vedou si jaksi proti sobě, a z toho zprávy výk. výb. podané naprosto si odporují. Nejde tu o věc malichernou, jde o pokrok obou sborů, řekněme pomocí na př. cvičitele, podporovaného v. v. Tento daleko vzdálen míst obou spoléhá jen na zprávy ho docházející a dle nich jedná. Dnes přijde stížnost a ohrazení toho sboru proti tvrzení onoho sboru, v. v. učiní, co za nejlepší uzná a — již v příští schůzi dokazuje mu dopis tohoto sboru zase proti onomu, že tvrzení jeho bylo vůbec velmi překroucené a pravdě naprosto odporovalo.

To nemá a nesmí býti mezi jednotlivci z nás, což potom mezi sbory celými. Jednání takové úplně způsobilé jest podrýti vzájemnou důvěru, ničí základy naší pospolitosti a rozsévá nesváry tam, kde ryzí bratrství panovati má a z něho plynoucí snášlivost, shovívavost k omylům neb chybám a přátelské o nich se dorozumívání.

Netřeba snad dokládati, že v. v. nesmí nic takového mezi námi trpěti. Na počtu našem pouze nezáleží, leč na spořádanosti a správnosti činnosti spolkové. Té věnována budiž píle a pozornost všestranná. Sem hodí se slova, jež napsal jeden z velkých vzorů našich, bratr Dr. Scheiner, a opakujeme je tuto, ježto víme, že málo jsou známa, že u mnohých upadla již v zapomenutí, psána jsouce před lety již k bratrům zaoceánským a jich jednotám:

„Chceme vzíti na se úlohu méně vděčnou, však za to po našem soudu mnohem záslužnější, ukazovati k tomu, co nám schází, v čem vážnem, v čem chybujem a čeho se nám nedostává. V sokolských řadách stojí přec muži zkušení, rozšafní, nedůtklivosti prostí, kteří zajisté prohlédnou dobrou vůli a upřímnou snahu k zdokonalení a

postupu společné nám všem stejně drahé věci čelící. Pryč se studem klamným a mámvým sobectvím, dost již dlouho hřejeme se na výsluní přízně národa a připravujeme se k vydatnému působení v celém našem životě veřejném, odvažme se konečně přísnější měřítko přiložit silám svým a práci, odvažme se konečně sprostiti se všeho, co o slabosti, malichernosti neb nedostatečnosti v počínání našem svědčí a zdravému vzrůstu brání, abychom pak jako vzor vyspělého uvědomělého mužstva národního mohli s dobrým svědomím i důvěrou v sílu svoji jíti v čele ruchu vlasteneckého.

„Toť mužné, toť pravé! To jest i na čase, abychom se konečně přestali zardívati nad mnohým přechmatem, litovat mnohého kroku a obávati se o zdar mnohého podniku. Jinak nevyvazujem se i výčitce veřejnosti.

„Povězme si pravdu doma, mezi sebou a nebudiž z toho žádný hněv a zloba. Víme sice, že nás mnohý okřikne, „toť bratrství na odív stavěti chyby jiných a vydávati je v šanc pomluvě jiných?“ Víme, že mnohý slova naše i úmysl náš jinak vykládáti bude, však křik ten nás nezmate. Jen zbabělec leká se úsudku jiných a sobec, kdo nepřipustí na se odůvodněnou výtku chyby. Čím větší jest která věc, tím zřejmější a trapnější jsou viny na ní spáchané — a naše věc, bratří, jest vznešená, plna krásy a ušlechtilosti a proto varujeme se chyb, přihlédněmež k nim sami, dříve než cizí je spozorují.

„Kritika naše nadále musí býti přísná a věcná. Rady naše dosti jsou silny a otuženy, aby snesly takového nárazu. Nejen k počtu, ale i k jakosti musíme přihlédnouti a i tam pokroku si hledět. Třeba nám připravit se na doby méně příznivé, aby první zavanutí větru nesmetlo většinu z nás s povrchu. Příprava ta záleží v úplném zabezpečení postavení, sebrání sil a odstranění všech nedostatků podvracujících kořeny žití všech jednot našich. To budiž heslem našim a vodítkem v nových podnicích. Vše, co nadále vykonáme, budiž ve všech podrobnostech promyšleno, a v lačný celek uvedeno a „když nutnost rozkáže“, jak kdesi vysloveno, „pak žádných ohledů, žádné slabosti, ve věci sokolské cti žádný pardon.“

Kdo chtěl by nám upříti, že slova tato hodí se na jiné zjevy v životě a činnosti našich jednot, kdo nesouhlasil by s námi, že zasluhují, by vryl si je v paměť i mysl svou každý z nás, abychom všickni dle nich se přetvořili?

Výkonný výbor N. J. S.

Zakládejme nové sbory.

Jednou z našich nejpřednějších povinností jest starati se o vzrůst Nár. Jed. Sok. zakládáním nových sborů v místech, kde jich dosud nestává. K tomu až dosud dělo se málo pokusů, neboť neuchopil-li se toho některý Sokol sám neb nevznikla-li mnohá jednota samostatně, tož se strany Nár. Jed. Sok. bylo činěno pramálo. A přec mělo by to býti naší přední povinností a starostí. Ačkoliv jest myšlenka sokolská známa již téměř každému, přec k tomu, by co Čech to Sokol byl, schází ještě mnoho a proto třeba nám starati se co možná nejvíce, by símě myšlenky této zaneseno bylo i tam, kde dosud poznána nebyla.

Sbory sokolské nedají se zakládati jako spolky podporující neb zábavné. Účel náš jest dalekosáhlejší a

vznešenější. Má-li býti pochopen v nejširších vrstvách lidu, tož třeba, by hlásán byl všude. Doufám, že při nynějším zařízení N. J. S., jež rozdělena jest na čtyry župy, dalo by se velmi snadno působiti k zorganizování nových sborů. Máme za to, že jest tu ještě dosti českých osad, v nichž dosud sborů sokolských nestává, a možná dost, kdyby se pokusy k tomu děly v místech těch, kde jednot sokolských dosud není, že by přec tu a tam vznikla nová jednota. Poněvadž plyne z toho prospěch celé Nár. Jed. Sok., tož jsem toho mínění, že jí připadá též krytí výloh s tím spojených, neb každý nově hlásící se sbor k Nár. Jed. Sok. jest povinen složit vstupné \$10.00 jakož i odváděti povinné příspěvky. S toho stanoviska jest záhodno, by výk. výb. N. J. S. povolil peněžité příspěvky k získání nových sborů. Máme za to, že by o nějaký přírůstek zvětšila se N. J. S., neb snadno by se nové sbory získaly.

Věc celá dala by se řídit následovně: Každá župa oznámila by výk. výb. jména osad českých, kde více krajanů našich pohromadě bydlí. Pak oznámila by svého nejschopnějšího člena, jenž by úřad organisátora zastával mohl a sice z místa té jednoty, která nejbliže určitého místa se nachází.

Dle toho řídil by se ústřední výbor župy neb výk. výb., který by určil toho neb onoho člena z nejbližší jednoty, kterému by platil cestu a nejdéle dva dny k zorganizování sborů těchto. Myslím, že ne-li jeden, tedy dva dny úplně dostačí. Někde dá se to pořídit i za jeden večer. Arci že organisátor k tomu určený musel by si půdu připravit před časem, tak by vše již bylo připraveno, až on by do místa onoho zavítal, což se nechá lehce dopisováním odbýt. Kdyby člen takový obdržel za náhradu příkladně 3 doll. denně, pak našlo by se snad dosti Sokolů, kteří by se o věc tuto opravdově zajímali a k prospěchu a dobru Nár. Jed. Sok. se o to starali. Celé vydání by neobsahovalo ani oněch \$10.00, které by sbor takový výk. výb. později přinesl, a kdyby ani ne, tož vykonali jsme jen povinnost svou. Organisátor onen by seznámil z předu někoho z onoho místa s myšlenkou sokolskou a tak snadno poznal by, zdali jest tu půda k založení nového sboru neb ne. Na den určený pak svolal by krajany do schůze, kde by věc celou rádně vysvětlil a pak možno-li při malém vstupném i třeba malém počtu členů jednotu novou založil. Našel-li by tu několik horlivců pro věc naši, zajistě že práce jeho by byla o to snazší. Jednotlivci na vlastní pěst jest těžko něčeho podobného podniknout, neboť mnohý nemá k tomu ani prostředků. Myslím, že by krok tento chybný nebyl a Nár. Jed. Sok. by prospíval.

A. T.

O metech.

Uvažuje Karel Hlaváček.

(Úvod — vznik metů — rozdělení metů a jejich definice — elementy metové — způsob a stížení metů — přenesení metů na dvouosá náradí — závěr.)

Tak jako každá theorie postupem času se rozvíjí a zdokonaluje, odhaluje nové a nové dosud nedopátrané obzory, tak také i naše theorie tělocvičná. Tuto schopnost dal jí v moderním tělocviku hlavně ráz evičení ná-

řadových, na kterémžto tělocvičném poli otvírá se do budoucna nadozírání perspektiva. Před několika málo lety postačily nám ještě Tyršovy „Základy“, dnes však jest už všeobecně citěná potřeba, že nepostačují, neboť za několik těch let naše theorie i praxe stoupla rychle ku předu. Látka se takřka pod rukama hromadí ze dne ku dni, technické odbory Č. O. S. mají plné ruce práce, a mnoho vody ještě ujde, než úsilovná jejich snaha „Základy“ rozšířené a přepracované znovu vydati, bude korunována výsledkem.

Při upravování naší soustavy tělocvičné byla stanovena celá řada zásadních usnesení, jimiž se naše dosavadní terminologie důkladně mění a jichž se v nejuvěšších pracích odborných napořád užívá. Poněvadž nebyla však, pokud se pamatujeme, šířeji objasněna a vysvětlena, snažili jsme se sebrati a šířeji vysvětliti všecko, co se metů týká, po stránce soustavné, stránku methodickou stranou nechávajíc k podobné stati druhé.

Metání jest již prastarého původu; povstalo tehdy, když člověk poprvé na kůň se vyšvihl. Od těchto primitivních zábřesků možno je sledovati ve starověku u mnohých národů, z nichž zejména kočovní národové to byli, kteří v jízdě koňmo a rozličných cvičích na koni obzvláště byli obeznali. Postřehujeme je zušlechtěné při středověkých sedáních, odkudž umění „voltigerské“ i do moderního tělocviku vřaděno bylo. Prvotní živý kůň nahrazen z počátku neživým (nehybným), nápodobným, ale s krkem zvednutým, ohřívateľým a ohonem na zadku, kterážto nestvůra postupem času se proměnila na koně nehybného, jakého se nyní všeobecně v našich tělocvičnách užívá. Mety pak, jakožto velice bohatý druh racionelních a ladhých pohybů tělocvičných, byl pak v moderních soustavách přenesen na všechna nářadí. Prirozeno, že theorie s praxí se časem byt i nevědomky vyvíjela; a do jaké míry pak ono vyvinutí do dnešní doby pokročilo, vypsatí jest právě účelům řádků následujících.

Metý jsou skoky smíšené, při nichž na nářadí v podporu se nacházejíce, jednou či oběma nohama vzhledem k osám tělesným a nářadovým různé pohyby vykonáváme, při tom buď jeden druh podporu v jiný zaměňujeme, buď na nářadí vyskakujeme, z něho seskakujeme, nebo je přeskakujeme. Metý dělíme dle poměru os těla k ose (osám) nářadí na dvě velké skupiny: p o b o k a p o k o s ; však detailní rozdělení obou těchto skupin řídí se dle pohybu nohou (někdy těla) jenom k osám tělesným. Jest nejen terminologie metů, ale i rozdělení založeno na základě cvičení prostných, až na malé výjimky (metý odnožmo), při kterýchž dotyčné pohyby nohou jsouce ve dvou případech protichůdné (jednou přednožmo dovnitř, podruhé zánožmo dovnitř) nemohly název svůj onomu druhu metů postoupiti, nebo kde proti názvu pohybu nohou (metý odbočmo) stál název jasnější z polohy těla k nářadí vyplývající, ač známý pohyb nohou při metech odbočmo i odbočením lze nazvati. Dělíme pak metý dle pohybu nohy (nohou) na metý: únožmo, odnožmo, odbočmo, přednožmo, zánožmo, skrčmo, roznožmo, a dle pohybu těla: přemetmo.

Metý únožmo jsou metý jednonož, při nichž nohu unožujeme a sice z naší vnější strany dovnitř. Název vnější

strany na rozdíl od vnitřní, je sem přenesen ze cvičení úpolnických a snadno si ji určíme, myslíme-li si totiž býti postavenu na ten který střeh v před (v pravo či v levo) nohou metající. Pod směrem dovnitř vyrozumíváme zde pohyb nohy metající na její soujmenou stranu (pravou nohu na pravou stranu); směr opačný pak směrem zevnitř nazýváme (pravou nohou na levou stranu). Únožmo metáme ze vzporu v předu napřed a pozpátku (půl obratem) a ze vzporu v zadu nazad a popředu (posledněji půl obr.); ze vzporu jízmo pobok možno všechny tyto způsoby nacvičovati.

Metý odnožmo jsou ony metý jednonož, při nichž nohu metající zprvu pod druhou podhodivše a pak ji ze vzporu v předu přednoživše dovnitř a ze vzporu v zadu zanoživše dovnitř, přešvihujeme přes nářadí a sice směrem z naší vnější strany zevnitř. Odnožmo metáme ze vzporu v předu n a p ř e d a ze vzporu v zadu n a z a d ; ze vzporu jízmo pobok oba tyto způsoby konáme.

Metý únožmo a odnožmo tvoří prvou skupinu metů velkou vnitřní podobností se vyznačující, již vysvětlujeme si snahou po protisměrových pohybech nohou, ovšem do té míry, jak tomu právě konstrukce těla vyhovuje. Doplňují se tyto metý na mnoha místech ku př. při kolech únožmo a odnožmo a při střížích odbočmo.

Metý odbočmo jsou metý obounož, při kterýchž obě nohy snoženy jsouce, odchylují se v pravo, nebo v levo stranou od podélné osy těla, jež polohu svou vůči nářadí nemění. Odbočmo metáme obounož ze vzporu v předu n a p ř e d , ze vzporu v zadu n a z a d , též p o z p á t k u (po předu). Metý odnožmo bývají zhusta uváděny jako metý odbočmo jednonož, podle jejich starší definice (Frť. Kožíšek: Cvičební večery na koni na šír), jež praví, že jsou podmíněny výšvihem odbočmo (sounož). Nejnověji a zajisté správně, zařaděny jsou jako samostatný druh metů dle definice, jak jsme ji shora vytkli (která nepodmiňuje výšvih odbočmo, neboť ten hrává tu úlohu podřízenou; jako na př. výšvih přemetmo neb zánožmo v mnohých jiných případech).

Metý přednožmo jsou metý buď jednonož, jež počínajíce rovným přednožením jedné nohy, mají směr z vnitřní strany zevnitř, neb obounož, které z rovného výšvihu obounož se konají. Přednožmo metáme jednonož i obounož ze vzporu v předu n a p ř e d , ze vzporu v zadu n a z a d a p o z p á t k u , 1-1 obratem ještě před nářadím po odrazu nohou k tomuto se obračejíce. Některé druhy metů přednožmo (pobok) jsou podmíněny obratem, jenž jest podmíněn zase postavením nářadí. To pobádá mnoho theoretiky ve snaze, užiti za dělidlo metů vůbec tohoto nahodilého a podřízeného obratu. Tu snahu postřehujeme v Aug. Krejčího: „Příruční knize pro učitele tělocviku při jeho theorii metů obratných a přímých a nejuvěšji při theorii metů „bez otočení těla“ (bez změny osy těla) a „s otočením těla“ (se změnou osy těla). Vsa snaha tato řídí ve podřízeným dělidlem, naráží na velkou nesrovnalost při metání přednožmo pokos, jež není nikdy nijakým obratem podmíněno. Kromě toho nevyhovuje rozdělení takové vzájemné v ý l u č n o s t i , jedné to z kardinálních vlastností řádné tělocvičné soustavy, jak dovůzuje Dr. Tyrš ve svých článcích o soustavě tělocvičné (čas „Sokol“ r.

1871), neboť bychom, chtějíce býti důslednými, byli nuceni pod skupinu metů „s otočením těla“ všechny mety popředu a pozpátku čítati, čímž na první pohled výlučnost je porušena.

Met y z á n o ž m o jsou buď mety jednonož, když počínajíce rovným zanožením jedné nohy, mají směr z vnější strany dovnitř, nebo obounož, když výšvihem zánožmo sounož se konají. Zánožmo metáme jednonož i obounož, ze vzporu v předu n a p ř e d, ze vzporu vzadu n a z a d. Mohli bychom je také rozšířiti o mety pozpátku uváživše, že zcela obdobný met rovným zanožením, jako při metech únožmo pozpátku unožením lze vykonati. S metem rovněž obdobným setkali bychom se při metech únožmo popředu, kde možno zase nohu přednožovati, čímž povstaly by mety přednožmo popředu, o čemž se tuto zmiňujeme. To jsou však jen odstíny theoretické, které nanejvýše dokazují přesnost naší soustavy, jež však postrádají v praxi všeho významu. Totéž, co platilo o metech přednožmo stran obratu, platí i při metech zánožmo; jsouť v obdobných případech taktéž podmíněny obratem.

Met y p ř e d n o ž m o a z á n o ž m o vyznačujíce se pohyby nohou protichůdnými, tvoří druhou skupinu metů, svou obdobnou podobou se vyznačující.

Met y s k r ě m o jsou mety jednonož i obounož, při nichž nad náradím buď nohy ohýbáme (v kolenou) snožmo při trupu vysazeném, buď nohy ohýbáme při trupu vzprímeném (m. přípatmo), nebo posléze trup vysazujeme při nohách natažených (ku př. přechod ze stoje o rukou pobok o silně vysazeném trupu a nohách napnutých do vzporu vzadu). Met y d ů ě m o při ohnutém i vzprímeném trupu s nohama ohnutými a v kolenou oddálenými se vykonávají. Mety skrěmo jednonož i obounož cvičíme zase ze vzporu v předu n a p ř e d, ze vzporu v zadu n a z a d a obratem p o z p á t k u. Pod tento druh metů jsou často zařazovány met y o d c h y l m o zvané, při nichž jedna noha skrčením, druhá současným unožením (totiž přednožením nebo zanožením dovnitř), přednožením a zanožením přes náradí se přešvihuje. Považujeme však mety odchylmo jen za stížení metů buď skrěmo, neb dotyčných metů druhou nohou prováděných.

(Dokončení.)

O tělocviku dospělých s hlediskem lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny, lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

Kapitola desátá.

O cvičení ve věku starobném.

Všeobecný úbyt (atrofie) tkaniv ve starobě. — Zdoluhavost vyměšování výrobků spalování. — Dlouhé trvání umdlení u starce. — Nebezpečí cvičení rychlých a namáhavých; nebezpečí úsilí. — Důsledky cvičení prostých. — Zdoluhavost zotavování u starce. — Potřeba methodického tělocviku. — Tělocvik dýchání. — Tělocvik břišní. — Pohyby k docílení

hebkosti. — Užitečnost hebkosti bederní.

I.

U starce tíhnou všechna tkaniva k úbytu (atrofii). Celkové váhy těla ubývá ve věku padesáti let; a to nejen postupným mizením tukových tkaniv, jež jsou nepotřebny pro výkonnost tělesného stroje lidského, ale i ubýváním objemu tkaniv k pohybu nejpotřebnějších, jako tkaniva svalového a i tkaniv, jež spolupůsobí při nejpodstatnějších výkonech životních, jako plíce.

Z tohoto povšechného úbytu orgánů vyplývá menší způsobilost ku cvičení, ježto cvičení, jak víme, vyžaduje součinnost všech přístrojů organismu bez výminky.

Povšechný úbyt tkaniv u starce má patrně prvou příčinu v ubývání té zásoby energie, kterou každý tvor živoucí při narození přináší s sebou, a která se vyčerpává postupně po čas trvání zjevů životních. Nevíme, na základě kterých zákonů mohlo se v zárodku mikroskopickém nakupiti tolik energie způsobilé, aby dala vznik všem zjevům, jichž vývoj se udává před našima očima od narození až do smrti; rovněž tak nevíme, proč tato energie, která dle zdání našeho v době prostředního věku udržována byla pomocí látek potravných, čerpaných mimo nás, nemůže se ve starobě pomocí těchže prostředků více opravit. My pouze můžeme zjistiti, že po věku padesáti let ztráty zakoušené organismem lidským počínají jeviti převahu nad přírůstky, jichž získáváme potravou.

Jestliže neznáme příčinu pochodu úbytu tak nápadného u starce, můžeme přece alespoň až po jistý stupeň pochopiti jeho mechanismus. Starci ubývá následkem nedokonalého oběhu krevního.

Oběh krevní u člověka stárnoucího klesá, poněvadž stáří přivodí postupnou změnu ve složení (struktuře) cév krevních. Tato již podotknutá změna u člověka věku zralého jest „sklerosní“ zrudnost či zkornatělost blan tepenných. Vnikání tkaniva zkornatělého jest obecným zjevem pozorovaným ve všech tkanivech člověka, jenž stárne. Vyložili jsme v kapitole předešlé, jakou překážku činí toto tkanivo pružnosti zbaveno výkonnosti tepen. U starce ztrácí se pružnost cév ještě více následkem procesu, jenž jich zbavil hebkosti: stěna tepenná tvrdne stále víc a více a na jistých bodech skostnatí. Není to nečasto, že ohmatávající veliké tepny člověka letitého na místě, kde hmatu jsou přístupny, jako na přední ploše zápěstí, cítíme je v tvaru tvrdého válce, jehož světlost pod tlakem prstu nemizí. Oběh krevní odbývá se pak, abychom tak řekli, v zatvrdlých a nesamočinných trubicích; shora jsme vyložili, jakou překážku způsobuje oběhu krevnímu klesající „reakce“ tepen, jejíž podstatnou podmínkou jest neporušenost jich pružné síly.

Mimo nedostatek pružnosti blan tepenných působí zmenšený oběh krevní postupné úžení jich světlosti, když stěny jich stloustly. Céva, jejíž světlost jest sživená, má méně „odbytu“ a přivádí méně krve orgánům, jichž výživu obstarává. A každý orgán, jenž méně krve dostává propadá osudně úbytu v stupni více méně vyřčeném.

Proto svaly méně ovlázané krví ztrácejí krok za krokem na svém objemu a složení jejich se obměňuje: prvky svalové ve vlastním slova smyslu, červená vlákna smršťitelná, v nichž sídlí síla svalová, počínají ustupovati

místo částicím méně živoucím, tkanivům vláknatým (fibrosním), jež nemají žádné způsobilosti smršťovací a připadá jim jen úloha trpná. Sval hyne (degeneruje) zároveň, když atrofuje. Odtud pocházejí dvě příčiny menšení síly svalové u starce.

Leč nedostatečnost oběhu krevního způsobuje u starce dosti jiných nepravidelností, jež stačí, aby zmenšily schopnost ku cvičením fysickým. Za prvé srdce, jež jest sval, propadá, jako všechny ostatní svaly, nedostatku výživnému zmenšeným ovlažováním krevním svých vláken. Plíce, jichž neporušenost pro činnou výkonnost svalů jest nevyhnutelná, jsou zachváceny samy úbytem: podlehají zrůdnosti vláknaté a stávají se méně způsobilými ku přivádění kyslíku vdychovaného vzduchu do krve. Ledviny, ústrojí, kterým se vylučuje tolik odpadků výživných, stávají se menšími, méně schopnými k očišťování krve.

Konečně kůže sama, ústrojí dýchací a vylučovací, podlehá ve stáří změnám výživy a složení obdobným a souběžným s obměnami v jiných ústrojích. Oběh krevní jest v ní slabším, takže povrch její jeví snahu ochlazovati se. Složení stává se vláknatějším, tak jak to dokazuje její zkornatělost a nedostatečná pružnost. Konečně i vylučovací schopnost kůže se zmenšuje; ona není více s to stále vydechovati („perspirace“), což ji činí u muže mladého hebkou a mastnou; ona stává se suchou. Tím přibývá ještě jedna příčina nezpůsobilosti ku cvičení, poněvadž kůže vylučuje a dýchá a po čas práce svalové mnoho produktů tekutých a plynovitých ji proniká, což děje se proto, aby hromadící se rozkladné produkty z těla byly vylučovány.

Taková jest tedy u starce nedokonalost organů, jež buď činně nebo trpně po čas cvičení svalového působí. Slábnutím orgánů hybných, kloubů a svalů, ztratil stařec schopnost ku cvičením a pohybům energickým; strukturními vadami ústrojí vylučovacích, plic, kůže, ledvin atd. ztratil schopnost vylučovati organické odpadky pevné, tekuté a plynovité, jež jsou výsledkem práce svalové. Ztráta těchto dvou schopností má za následek: 1. zmenšení síly; 2. mnohem větší citlivost umdlení.

Prvý z obou následků rozumí se sám sebou, druhý vyžaduje objasnění.

Nedostatečná výkonnost plic, kůže, ledvin způsobuje, že stařec mnohem živěji pocituje umdlení a jmenovitě dvě obdoby únavy: dušnost, všeobecnou obdobu z bezprostřední únavy, a strnulost, všeobecnou obdobu z únavy později se dostavující.

Práce svalová, jak víme, rozmnožuje ve značných rozměrech vývoj odpadků plynovitých, jež musejí se vyloučiti plicemi, a dušnost — jak jsme široce vyložili jinde (Physiologie des exercices du corps, M. Esoufflement) pochází z jistého druhu otravy krve kyselinou uhličitou a jinými produkty plynovými, které vznikají ze zvýšené činnosti spalování životného. Dušnost bude rychlejší a důraznější u starce, poněvadž vyloučení těchto produktů, jež se následkem úbytu plic obtížněji děje, bude nedostatečno.

Následná únava prozrazuje se všeobecnou nevolností, která se prodlužuje jeden anebo dva dni po cvičení násilném; ona má příčinu, jako dušnost, v jistém druhu o-

travy tělesné vlastními produkty, jejíž účinky se pocítují až do úplného vyloučení produktů, které ji způsobily; tož následek toho, že ledviny, orgán moč vylučující, které vyměšují tato složení otravná, u starce dostatečně tuto úlohu nekonají.

Pot konečně jako moč odvádí množství produktů, které musejí z těla býti vypuzeny, však nedostatečná výkonnost kůže jež zadržuje, abychom tak řekli, v organismu, čímž se následovná nevolnost zvyšuje.

Denní pozorování obecných zjevů potvrzuje tyto výzkumy fyziologické. Stařec ztrácí ihned dech, všeliké cvičení úsilné nebo rychlé, t. j. každá práce, jež zvyšuje vývoj kyseliny uhličitě ve svalech, přivodí skoro okamžitě dušnost. Stařec nemůže bžeti, ani slézati strnou stráž. I cvičení prosté jeví u starce mnohem trvalejší účinky než u dospělého. Dlouhé chůze jsou sice možné i v pokročilém stáří, ale zůstávají po sobě prodloužené umdlení. Kdežto na „zotavení“ mladého člověka po cestě namahavé stačí jediný den odpočinku, bude stařec pocítovat účinky její po celý týden. Známé též, jak stará zvířata se rychle opotřebují, jestli se jim nedostává dosti dlouhého odpočinku mezi prací.

Všechny tyto zvláštnosti se vysvětlují snadno větší zdlouhavostí práce ústrojí vylučovacích, ve starobě nedokonalých, a potvrzují theorii, kterou jsme hájili ve předešlém svazku, a dle níž následná únava zadržuje v organismu odpadky spalování.

(Pokračování.)

Návrh stanov Střední župy.

Účel.

Účelem župy jest pěstování a zvelebování věci sokolské, sblížení a vzájemná podpora jednot v župě zastoupených.

Prostředky.

Účelu svého domáhá se župa:

1. Péčí a pěstováním tělesných i duševních cvičení. Tělesná cvičení jsou sokolování, duševní jsou odborné přednášky a ušlechtilé zábavy.

2. Pořádáním sjezdů, veřejných cvičení, závodů a společnými výlety župními.

3. Vysláním cvičitelů, náčelníků neb i výborů župních po jednotlivých. — Povinností těchto jest pořádati přednášky, opravovati v jednotlivých nedostatky, rozšiřovati věci a spisy tělocvičné v jednotlivých pokud možno.

4. Působením k rozšíření župy, zakládáním nových jednot.

Správa župy.

a) Záležitost župy řídí ústřední výbor župy z tří členů sestávající, kterýž volen býti musí v místě, kde jest sídlo župy.

b) Ústřední výbor župní zvolí ze svého středu starostu, zapisovatele (neb jednatele) a v případě potřeby pokladníka.

c) Ústřední výbor volí náčelníka župního a dva pomahatele (neb podnáčelníky) na dva roky z kterékoli jednoty v župě zastoupené.

d) Ústřední výbor župní řídí veškeré záležitosti župní pokud nejsou vyhrazeny výb. výb. N. J. S.

e) Provádí všechna nařízení N. J. S., sjezdu a výkonného výb.; bdí nad správným plněním povinností jednot v župě zastoupených.

f) Vede dozor nad přípravami k župním závodům.

g) Vede účty vydání a příjmů župních, rovněž i příjmů a vydání při závodech povstálých a výkonnému výboru stvrzené buď písemně neb po závodech odevzdá.

h) Vyzve jednoty v župě k volbě místa k župním závodům a 6 měsíců napřed jednotám v župě zastoupeným výsledek volby oznámí.

i) V místě, kde se župní závody odbyvají, volí jednota (po případě jednoty) pořádací výbor, který však úplně župnímu výboru podřízen jest.

j) Dále vede dozor nad působením župního náčelníka a pomahatelů, by vše dle stanov N. J. Sokolské řádně vykonávali.

k) Členové župního výboru buď sami, neb cvičit. sbor župní od ústředního výboru poukázaný rozdělí si dozor na jednoty tím způsobem, aby byli s to aspoň jednou za čtvrt roku cvičení jednot navštívit.

l) Výlohy cestovní s tím spojené nese celá župa, kdežto pohostění a ubytování místní jednota nese.

m) Výlohy župní nesou veškeré jednoty v župě zastoupené dle počtu členů v jednotlivých jednotách.

Župní cvičitelský sbor.

Skládá se:

1. Ze župního náčelníka, jež ústřední výbor župní volí, rovněž i z obou pomahatelů (podnáčelníků).

2. Z veškerých náčelníků v jednotách župních.

Cvicitelský sbor pečuje o řádné pěstování tělocviku, vůbec cviku tělesného (i duševního pokud možno.)

3. Odporučuje cvičitele pro slabší jednoty (když o to žádají) u župního výboru, který opět schválení bře u výkonného výboru N. J. Sokolské.

4. Cvicitelskému sboru předsedá náčelník župní a zapisovatele volí ze svého středu.

Povinnosti cvičit. sboru.

1. Náčelník župní povinen jest každý měsíc dát zprávu ústřednímu výboru župnímu o činnosti v jednotlivých jednotách. Náčelník jednoty opět vrchnímu náčelníku dle dotazníku ústředním výborem mu dodaného.

2. Župní náčelník a podnáčelníci řídí technicky župní závody.

3. Šest měsíců před župními závody vyzve župní náčelník veškeré náčelníky a cvičitele veškerých jednot své župy, by každý sestavil a napsal prostrná cvičení k závodům, kteráž odevzdá ústřednímu výboru.

4. Tři měsíce před závody zašle veškerým jednotám v župě zastoupeným k nacvičení prostrná cvičení, která byla za nejlepší župním výborem a náčelníkem župním uznána.

5. Náčelník neb pomahatelé, kteří povinnosti své nevykonávají, buďtež župním výborem suspendováni.

6. Župní náčelník ustanoví jednou za čtvrt roku přednášku do sídla jednoty některé pro nejbližší sbory a ustanovuje přednášejícího.

Další povinnosti ústředního výboru.

a) Ústřední výbor na župní závody volí šest soudců,* z nichž dva jsou v místě jednoty závody pořádací a čtyři jsou zvoleni od jiných jednot.

b) Tajemník (neb jednatel) vede veškeré korespondence župní, přijímá zprávy náčelníka i jednot župních. Vede veškeré účty (příjmů a vydání) a zápisky výboru. Co odměna za namáhání budiž placeno mu \$12 (dvanáct dolarů) ročně.

c) Předseda řídí jednání schůzí, třetí člen župního výboru pak vykonává povinnosti pokladníka, vůbec správce jmění župního.

d) Jednatel župy uschovává razítko župní jakož i veškerou korespondenci a knihy župní.

e) Župní výbor povinen jest nejméně jednou za měsíc odbyvat řádnou schůzi; (v případě nutné potřeby i vícekrát v měsíci.)

f) Povinností župního výboru jest pořádati každý rok závody župní aneb sjezdy župní.**)

Ústřední župní výbor:

Jan Záhořík, před., Hynek Vrba, tajemník,
Josef Berka.

Ze župy Západní.

Zápis o schůzi výboru Západní župy dne 17. května 1894.

Schůze zahájena br. A. Kmentem. — Nepřítomen taj. br. R. V. Miškovský a na jeho místo ustanoven br. A. C. Steiger. Jelikož br.

* P. r. Článek tento odporoval by stanovám N. J. S., jež praví, že soudce volí výb. a počet soudců že ustanoví podle počtu přihlášených se závodníků.

** P. r. Stanovy N. J. S. určují závody župní na každý druhý rok,

R. V. Miškovský pro nedostatek času nemůže zastávat úřad tajemníka, jmenován br. A. C. Steiger stálým tajemníkem dotyčného výboru. — Usneseno, by br. taj. dopsal sborům tělocvičným do Prahy, Dodge, Clarkson, Milligan, zdali by sobě nepřály se připojit k N. J. S. Župní náčelník br. Jos. Pecival si stěžuje, že náčelníci jednot nezasílají mu zprávy své mimo náčelníků jed. Cedar Rapids, St. Louis a Omaha. Taj. má oznámit v orgánu, by br. náčelníci zasílali své zprávy pod adresou: Jos. Pecival, 1516 William Street, Omaha, Neb.

Návrh dán, aby při závodech státních, jež budou pořádaný v měsíci srpnu v South Omaha, Neb., a kterých budou účastni všichni náčelníci jednot Nebraska, byla pořádná schůze cvičitelského sboru Západní župy a sice za účelem zavedení jedné soustavy cvičební. Taj. má dopsat sborům do St. Louis, Cedar Rapids a Oxford Junction o obeslání této schůze. — Též uloženo taj. dopsat všem jednotám v Západní župě zahrnutým o navržení místa pro příští župní závody. Tím schůze skončena.

Na zdar!

A. C. Steiger, taj.

O z n á m e n í ! Všichni náčelníci jednot zahrnutých v Záp. župě jsou žádáni, by zasílali své zprávy župnímu náčelníku br. Jos. Pecivalovi, 1516 Williams St., Omaha, Neb.

Z nařízení žup. výb. A. C. Steiger, taj.

Pozor!

Veškeré dopisy týkající se správy Západní župy buďtež zasílány pod adresou:

A. C. Steiger, 1417 Williams St., Omaha, Neb.

Ze župy Východní.

Zápis o schůzi výb. župy Východní, odbyvané dne 27. května 1894.

Nepřítomen Sokol Veselý. Rozpřel se rozhovor, jakým způsobem krýti se má veškeré vydání župního výboru, které nevyhnutelně povstati musí a sice pravidelným navštěvováním župního náčelníka veškerých jednot v župě sdružených, na agitaci ve prospěch zakládání nových jednot, na psací potřeby žup. výb., jako: knihy k vedení úřadu, papíru, obálek, tisku a poštovního, a poněvadž výb. výb. Národní Jednoty Sokolské ničeho co se financí týče, župnímu výboru nepovolil a přec v stanovách N. J. S. povinnosti mu uložil, kde nezbytně vydaje povstati musí, bylo usneseno: „By každá jednota ve východní župě zastoupená, byla povinna 10 centů ročně z každého svého člena žup. výb. na vydaje co roční poplatek zaplatiti.“ Návrh tento všem jednotám v župě východní sdruženým má být k odhlasování předložen.

Za příčinou požáru parku Jones Wood, kde veřejné cvičení a závody se odbyvati měly a sice v dny 5. a 6. srpna, jsou tyto závody přeloženy na sobotu a neděli, 4. a 5. srpna do Aurora Park a Ebling's Casino v 156. ulici. Sokol Tesař má být požádán, by při závodech a veřejném cvičení přednášku uspořádal.

O ubytování závodníků postará se žup. výbor se členy jednoty N. Y. Zábavní výbor jednoty N. Y. má být požádán o součinnost celé dva dny v parku co se týče kasy, dozoru a zábavy, a s ochotou přijata zpráva, že Sokol Marazinský taktéž svých pět členů k záb. výb. připojuje.

Výbor župní povede dozor na všechno a má se postaratí závodníkům o řádné občedy po oba dny u majitele parku. Pořádek slavnosti má být do 14 dnů vypracován náčelníkem župy východní, výboru pak dodán, který jej odevzdá zábavnímu výboru do rukou k tisku. — Na zdar!

Mich. Kafka.

Zápis o 2. schůzi cvič. sboru.

Schůze zahájena za účastenství jako posledně. Jednoty dotázati se mají, mnoho-li družstev vyšlou k veřejnému cvičení župy V. a na jakém nářadí cvičiti chtějí.

Zvolena 3členná komise, by vyšetřila, jak nejvýhodněji rozestaviti nářadí na cvičišti. Za shromaždiště ustanoveno letní cvičiště Sokola N. Y. V sobotu 4. srpna v 7 hodin ráno vyjde se společně s hudbou na závodníště. K tomuto průvodu mají závodníci užiti na místo modrých šedomodré spodky (cvičební). Od 1. do 2. hodiny bude společný oběd.

V neděli, 5. srpna v 7 hodin ráno pěší výlet asi 6 mil na místo, kde veřejné cvič. odbývat se bude. V 11 hodin přednáška, po té společný oběd. Cvičení veřejně počne o půltřetí hodině odpoledne. Po něm ohlášeno býti má výsledek sobotních závodů. Ku konci uloženo br. A. Tesaři, by požádal Těl. sbor dívek a paní v N. Y., by nějaké společné cvičení provedly na veřejném cvičení župy V.

Fr. Zborník.

Sokol Americký.

— Nový společný cvičitel, br. Jan Mendík, přijede k nám z Čech nejspíše koncem příštího měsíce. — Na zdar!

— Výkonný výbor N. J. S. rozhodl ve schůzi dne 4. června odbývané sbírat látku pro dějiny N. J. S., jež snad později tiskem vydány budou. Proto vyzýváme všechny Sokoly, kteří by vzpomínkami svými o věcech N. J. S. přispěli chtěli, by příspěvky své výkonnému výboru zaslali.

— Svému oblíbenému cvičiteli, Sokolu Karlu Štulíkovi, uspořádala Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš v sobotu večer, 19. května v česko-slovanské americké síni v 18. ul. pěknou sokolskou zábavu a veřejné cvičení, kteréž vzdor mrazivé, deštivé povětrnosti navštíveno bylo příznivci zasloužilého Sokola a milého cvičitele z blízka i z osad vzdálenějších dosti slušně. Velmi pěkným a zdařilým číslem bylo hned první prostné cvičení, avšak následující četové cvičení žáků s jedním střídáním líbilo se rozhodně nejlépe. Pak následoval zpěv a činní Sokolové a dospělější žáci provedli zdařilou rej se zpěvem, která byla od obecnosti sledována s největším zájmem. Následujícím pak četovým cvičením dokázala znovu Těl. Jed. Sokol Tyrš, jako již mnohokrát před tím, že má v řadách svých Sokoly bujaré, statné a svých povinností dbalé, kteří pod dovedným a svědomitým cvičitelem s duchem své doby kráčí a v tělocviku stále se zdokonalují. Timto číslem se cvičení ukončilo a cvičitel br. Štulík přednesl velmi pěknou, promyšlenou řeč o významu a pokroku tělocviku. Na to následoval ples. Sobotní cvičení bylo jednou z nejlépe uspořádaných sokolských zábav v Chicagu za dlouhá již leta. Vybráním čísel poutavých, které se pěkně po sobě střídají a obecnost neunavují, budi se mezi lidem našim pro tělocvik zájem mnohem větší, než dlouhým suchopárným programem, kterého se obecnost brzo nabaží. Cvičení veřejné má být pro veřejnost a v tom ohledu cvičení Sokola Tyrše líbilo se nejen nám, ale každému, kdo byl přítomen. D. H.

— Dne 25. srpna má se odbývat v Omaze výroční veřejné cvičení a závody všech sokolských jednot státu Nebrasky. Anglický list „Bee“ v Omaze vycházející, jenž při mnohých již příležitostech přivezla svou k Čechům osvědčil, o věci té píše: „Omaha a South Omaha chová v sobě mnoho přátel tělocviku a letos očekává se více účastníků závodů, nežli kdykoliv před tím. Jest to takměř zásluhou omažských gymnastů, že každoroční závody dospěly ke stupni, na němž nyní stojí. Jedním z hlavních činitelů v hnutí tomto jest muž, jenž dovedl vzdorovati všem překážkám v cestu tělocviku kladeným. Muž ten jest Rud. Havelka, jenž byl po léta cvičitelem sboru, k němuž náleží. Byloť jeho přičiněním, že první státní závody nebraské byly odbývány a každý kdož sledoval pokrok prací sokolských od těch dob, ví, že vyjímaje Chicago a New York, zaujímá cvičící členstvo státu Nebrasky první místo. Mohou býti tudíž zakladatelé závodů nad pokrokem z nich vzniknuvším všim právem hrdí. Mimo členstvo Omahy a South Omahy účastní se závodů též čtyř z Crete, Wilber, Milligan, Schuyler, Brush Creek, Bruno, Plattsmouth a Linwood. Očekává se zároveň, že mnohé k jednotě nepatřící tělocvičné spolky závodů se účastní. Dále uvidíme zde čtyři Sokolek omažských a wilberských, kteréž jistě tvořiti budou hlavní bod závodů. Ceny lístků po drahách budou valně sníženy a zvláštní vlaky budou do Omahy vypraveny den před a den po závodech. Jednání hlavní, týkající se uspořádání závodů atd., přijde na řadu teprve po sjetí se všech účastníků.

— „Česká liga v Americe“, Sokoly v život vyvolaná, má již své apoštoly, kteří po venkovských osadách českých k rozšíření její pracují. „Slavie“ ze dne 16. května píše: „V úterý, dne 8. května navštívil nás v průvodu pana Fr. Mrkvičky pan Josef Skalský, bývalý člen Ludvikovy divadelní společnosti a přítomně obchodník se zlatým a stříbrným zbožím a se šperky z českých granátů. Pan Skalský cestuje nyní po Wisconsinu, aby uvedl do trhu ozdobné

zboží české práce a doporučujem jej přízni ctěných rodáků všude, kdekoli mezi ně zavítá. Jsa národovec horlivý a společník milý, získá si snadně přiznání našich, s nimiž do styku přijde a každý může být bezpečně svědomitého obslužení. Pan Skalský jest zároveň nadšeným činným členem „České ligy v Americe“, kteréž oprávněně, ryze národní jednotě na cestách svých činně prospěti se snaží. Členem „Ligy“ stává se každý, kdo ročně jedním dollarem přispěje ku provádění šlechtitelských účelů „Ligy“: všemožné podpory neohrožených vlastenců, za práva národa českého ve vlastech našich bojujících. Doufáme pevně, že se panu Skalskému podaří získati celé řady těch, jenž s nadšením přidruží se k výpomocnému šiku členstva „Ligy“, této mravní i hmotné opoře bojovníků českých proti přesile vše pohlcujícího Germánstva. Chicagská adresa pana Skalského jest: 550 Blue Island Ave.“

— Dle zprávy v poslední schůzi Těl. Jednoty Sokol v Omaze podané denní škola žáků pokračuje, ačkoliv návštěva mohla by býti vzhledem na počet náš v Omaze větší, však z mravního stanoviska jsou výsledky nad očekávání dobré. Viděli jsme toho při posledním našem veřejném cvičení. Ta drobtina se pod svědomitým a dobrým vedením svého cvičitele drží statečně. Nyní však jedná se o to, má-li denní škola tělocvičná na dále vydržována býti, aneb ne. Nebude-li dosti žáků, koho učit? Tělocvičná Jednota Sokol podniká věc tuto na prospěch rodičů našich o výchovu duševní i tělesnou dítek svých dbalých, skromný ten poplatek žáků neměl by nikoho odstrašiti, povážíme-li jaké výhody dítěti z tělocviku vyplynou. Týž sbor mimoto postaral se, aby odrostlejší mládež měla školu večerní i chce vynasnažiti se všemožně, aby tělocvik učinil přístupným všem vrstvám lidu našeho. V této krásné snaze mělo by se T. J. S. dostati náležité podpory našeho obecnosti tím, že dítky naše menší do denní a odrostlejší do večerní bychom posílali. Mimo to starší členové se také rozhoupali a hodlají aspoň prostná cvičiti a to vždy jednou v týdně. Jak viděti ve sboru T. J. S. zavládl ruch velice čilý a jen potěšitelný. P. Z.

— Dne 4. května dostali cvičící členové Sokola Čech v Clevelandu návštěvu od německých tělocvičných sborů. Do Sokolovny dostavilo se asi třicet turnerů, a účastnili se cvičení, při kterémž panovala nejlepší nálada, jak mezi lidmi zdravých, pokročilých západ lze očekávati, a „finale“ skončilo při červenobílém moku, jehož Germáni i „slavní Slávové“ jsou oddanými ctiteli. Na podnět cvičitelského sboru Sokola Čech uspořádána bude mezinárodní produkce místních tělocvičných sborů, a všechny dotyčné organizace zvolily si již členy do společného výboru. „D. N.“

— Společkování jest již dávno slabou stránkou Čechů. Osobní libůstky, prospěchářství jednotlivců a nerozum hraji v tom hlavní úlohu. Založí se tři, čtyři neb i více společek s stejným účelem v jednom místě, kde mohl by být jeden spolek silný, jenž přinesl by členům mnohem většího užitku a daleko více české veřejnosti by prospěl, nežli několik společek malých dohromady. — Nový doklad o bezúčelném drobení sil přináší „Pokrok Západu“: V té malé naší South Omaze se na sokolské sbory jakoby pytel roztrhl, tak že do závodů jednoty náležející k Národní Jednotě Sokolské a tudíž veškeré podpory si zaslужují, kdo ví kolik jich ještě nebude. V čísi mozkovici zrodila se myšlenka zaříditi v So. Omaze také Katolický Sokol, jenž po příkladu Katolické Jednoty omažské dělal by potřebnou stafáž; sbor tento má býti založen v síni p. Frankové. Povídali jsme na místě tomto, že kolik síní tolik musí býti sborů sokolských v malém tom našem městěčku a ejhle, slova naše až příliš brzy se splnila. Jen tak dále, jest již na čase, abychom také nějaký evangelický Sokol ještě sbrubnovali.

— K závodům župy Východní přihlásila Těl. Jed. Sokol v New Yorku šest družstev, dvě do oddělení vyššího a čtyři do oddělení nižšího. Do vyššího oddělení: — 1. družstvo: Jan Pavlík, V. Hampl, Jos. Beneš, Aug. Tesař, Kv. Vejnoska, Jos. Oktavec. — 2. družstvo: Jan Beneš, F. Jicha, F. Martyny, K. Řehoř, Al. Šifínek, B. Holub. Náhradník pro obě družstva Jos. Petránek. — Do nižšího oddělení: — 1. družstvo: Vác. Petr, St. Sykora, Jos. Bačkora, Jan Kohoutek, K. Lucek, V. Křížek. — 2. družstvo: Vojt. Petr, Fr. Bartunek, Jos. Laně, Boh. Fiala, Boh. Štolba, V. Širový. — 3. družstvo: Fr. Novotný, B. Vejnoska, V. Manda, Petránek, K. Šimánek, K. Červený. — 4. družstvo: J. Možíš, J. Levi, Vil. Lucek, Fr. Červený, F. Hala, Ant. Jicha. Náhradníci K. Hrbek a A. Kolman. — Těl. Jed. Sokol Svornost z Morrisane přihlásila 5 závodníků; do vyššího oddělení

Ferd. Beniška, do nižšího Al. Bláhu, Aug. Schánila, Fr. Chrástila a Vinc. Křenka.

— T. J. Sokol v Newarku přihlásila k župním závodům 7 závodníků do nižšího oddělení: Ad. Pitterman, Josef Vojtěch, Václav Ptáčník, Fr. Jannů, Rud. Foster, Stan. Frey a Václav Krásný, náhradník.

— Těl. Jed. Sokol Podlipný v Detroit měla odbývat 26. a 27. května slavnost otevření vlastní tělocvičny. Zda slavnost se odbývala a jaký průběh měla, nevíme, neboť žádný ze Sokolů detroitských neuznal za dobré sokolskému listu o tom zpráv podati.

— Velkou veřejnou schůzi pořádala „Česká liga v Americe“ v síni Plz. Sokola v Chicagu ve výroční den bitvy u Lipan (dne 30. května), kdy demokracie česká úplnou porážku utrpěla. Sokolským jednotám, jež na základě demokratických zásad byly založeny, sluší především, aby pořádaly v den ten důstojné trýzny, kdy vzpomínaly by padlých bojovníků za svobodu a bratrství, povzbuzující tak bratry Sokoly k obětavosti a zápasům za téměř cili. — Do výše zmíněné schůze dostavilo se asi 70 uvědomělých krajanů a nadšení pro věc se zračilo ve všech tvářích. Schůzi zahájil předseda p. Kašpar, který ve vzletné řeči vysvětlil účel ligy. Prvním řečníkem byl p. Alf. Velebil, který poukazyval na to, že Česká liga jest jedním spolkem, který si obral za svůj účel, podporovati boje Čechů v staré vlasti za neodvislost. Povinností naši zde za mořem jest bytchom svatý boj jich upřímně podporovali. Po něm řečnil Dr. Karel Štulík, který thema toto podrobně probíral. Právě mezi jiným: „Ani jediná výtka, která se proti ní činí, není pravdivá. Není pravda, že by liga byla na úkor Národnímu výboru! Účel jeho jest zcela jiný. Národní výbor stará se o zájmy Čechů amerických, nanejvýše snaží se sprostředkovati dopisovatelské a novinářské spojení mezi zámořskou vlastí a Amerikou. Se starou vlastí však nemá nic více co činit. Národní výbor a česká liga mohou vedle sebe kráčet, aniž by jedno těleso bylo druhému na újmu nebo na úkor.“ Po něm následovalo ještě několik jiných řečníků, a konečně usneseno svolat novou schůzi na den 6. července ku památce slavnosti Husovy a pracovati o to, aby byla návštěva co nejhojnější.

— Laskavostí Sok. Vác. Pulce dověděli jsme se podrobnějších zpráv o nedávno založené Těl. Jed. Sokol v Milligan, Neb. Čítá as 20 členů, mezi nimiž nalezájí se i jinde známí Sok. Josef Červený, Fr. Fiala a Jan Ulrich. Jednota cvičí též jistý počet žáků. O značné čilosti její svědčí to, že až teprve několik měsíců žije, pořídila si již hezkou řadu náradí: hrazdu, koně, bradla, činky, kužele, náradí ku skokům i o tyči, můstky a žíněnky. Činnost taková opravňuje k nejlepším nadějím do budoucna. Jednota zamýšlí též v čase co nejkratším přistoupení k Národní Jednotě Sokolské — i těšíme se, že v brzké s čilými Sokoliky milliganskými ve velkém nashem sdružení se shledáme.

— Ze Schuyler, Neb., píše A. Z. Donato „Slavii“ dne 16. května: „V našem národním působišti jsme jaksi liknavi. Krom nějakého divadélka, kytičkového, kalikového neb podobného plesu není nic, co by širší obecnostvo zajímalo. Sokolové, kteří jak se podobalo že budou štítem a chloubou malé osady naší, také jaksi ochabli a ochabují v další činnosti na poli národním. Je-li vojsko jednou rozpráškáno, těžko jest pak v šik je sbírat. Toho by měli Sokolici být pamětliví a držet šik svůj v jeden pevný a neprolomitelný řetěz. Cvičení navštěvují žáci, činné Sokoly zajímá více bicykl aneb kuřečník. Před dvěma roky přinesli si Sokolici ze státních závodů z Wilber palmy vítězství; loňského roku drželi se jen tak tak, a letos — těžko říci sežene-li se četa, aby se státních závodů účastnila. Příčinlivý a neunavý cvičitel br. Ninger hledí k tomu, aby aspoň ze žáků, kteří se dvakrát v týdnu cvičí, vypěstoval Sokoly, již by nahradili a zahanbili ty, kteří jsou „Sokolové hubou“, ale ne skutkem. — Dopis tento novým jest důkazem k našemu tvrzení, že tělocviku našemu dáván jest náter sportu, že všeobecným jest mínění, že tělocvik pěstujeme jen k vůli závodům. Schuylerští Sokolici patrně myslí, že dosti na tom, když již jednou (při závodech ve Wilber) dokázali, jací jsou kosci — zábavu že si mohou nyní hledati jinde. Kdyby od počátku jim bylo většepováno, že cvičí k vůli zdraví, kdyby cvičení dle toho byla též upravena, kdyby dále poznati se jim dalo, že jednoty sokolské povolány jsou k tomu, aby platnými byli činili v životě národním — nebyla by činnost jich jenom chvilková, jež z okamžité nálady, bez hlubšího poznání věci vznikla.

— „Denní Hlasatel“ píše: „Česká liga, nabyde-li obrovského rozšíření zde v Americe, více staré vlasti morálně může prospívati, než hmotně a na to by neměl nikdo zapomínati. Bez těch několika set dollarů, jež tam pošleme, země koruny české mohou dobře existovati a prospívati, ale ta morální pomoc utlačovaným a vězněným bratřím našim v rodné naší vlasti, to jest ten magnet, který je k novým odhodlaným činům vzpruží a v odporu proti tyranii německovládní utuží. Což nenajde se ve spolcích chicagských vždy několik lidí, kteří by dalekosáhlou myšlenku České Ligy postřehli a o přistoupení dotyčených spolků k obrovskému tomuto tělesu amerických Čechů se přičinili?“ — K tomu podotýká „Pokrok Západu“: „Tohle je velmi dobře vymyšleno! Na to přece chytíme všechny spolky bez výminky! Když budou moci pomahati jen hubou a nebude se od nich očekávati nějaký skutek, nějaký ten příspěvek, nějaká oběť, budou tak pro ligu nadšeni, tak vlastenecky naladěni, že budou v stavu pro ligu a vlast do ohně vskočit. Všecko! Všecko! Jen nechtějte také, aby dali cent nebo dollar.“

— Jedenáctý výroční výlet ustanovila T. J. Sokol v Omaze do Bruna, Neb., na 10. června. Poněvadž formy „Sokola Am.“ uzavírají se již 12. každý měsíc, nelze nám podati zpráv o tom, jak výlet se vydařil, však soudíce dle příprav měl to být největší sjezd Čechů, jaký kdy v Nebrasce se odbýval. Dle programu měl být průběh výletu následovní: Vlak F. E. & M. V. vyjeti měl z Omahy v 8 hodin 48 minut dopoledne z nádraží 15tého Webster ulice. Ve Fremont spojit se měl s vlakem z Clarkson, Howells, Dodge a Snyder, kdyby totiž z jmenovaných míst dosti výletníků se přihlásilo. Dále výletníci přisednouti měli v Morse Bluffs, z North Bend, Linwood, Nimberg a Abie. Vlak přijeti měl do Bruno v 11 hodin dopoledne a za jetí pro výletníky do Dwight a Brainard, kdyby dostatečný počet výletníků se přihlásil. Místo výletní jest překrásný háj, kterým protéká potok a pouze as čtverec vzdálen od nádraží. Program pozůstával ze cvičení, která provést měli členové. Tělocvičná Jednota Nebraských Sokolek evičiti měla kužely a rozličné hry měly být pořádány jak zvykem na podobných výletech. Bruno nalézá se poblíž velkých osad českých, které lehce mohly se účastniti vozmo jako z Prague, David City a j. Cena lístků z Omahy a zpět obnášela pouze \$1.50 a z jiných míst ceny byly poměrně sníženy.

Sokol Slávský.

Poselstvo českých Sokolů do Francie. Unie gymnastů francouzských pořádala 13. — 15. května svou dvacátou výroční slavnost v Lyonu. K té vypravilo se poselstvo Sokolů z Čech, jež nadšeně bylo francouzským lidem vítáno. Do Lyonu stihlo poselstvo dne 13. května o půl jedenácté večer. Na nádraží dostavily se přední notability gymnastického světa, nynější předseda Unie francouzských gymnastů pan Parmentier, lonský předseda z Toulouse p. dr. Plassan a předlonský předseda z Nancy, universitní profesor p. Bourcart, vzácný náš přítel pan Sansboeuf, starostové jednotlivých jednot a žup, slavnostní výbor lyonský a s nimi naše deputace pařížského Sokola. Když pak o půl jedenácté hodině večer přijel vlak ženevský a z něho konečně vystoupili naši milí krajané, nastal jasot k nepopsání. Se starostou drem. Podlipným přijeli br. Fr. Mikulejský, starosta kralupského Sokola, br. Vaníček, náčelník a br. dr. Novotný, člen výboru pražského Sokola. Nastalo nyní nezdvořilé vítání a podávání rukou, nýbrž objímání, celování a líbání, provázené ohlušujícím voláním: Vivent les Sokols! Vive la Boheme! Dámy tlačily se v před a podávaly kytky a dále stojící křičeli a mávali klobouky a pohnuti si utírali oči. Sokolové obdrželi v dar skvostný hedvábný prapor a bronzovou sochu, představující galského vojína. Dr. Podlipný jménem českých Sokolů ozdobil prapor Unie zlatým věncem vavřínovým. Ku počtu Sokolů pořádána celá řada slavností. Pořad sjezdu byl následovní: V pátek, 11. května: Sezení permanentního výboru, technické komise a poroty. V sobotu 12. května: Kongres Unie francouzských gymnastů, prohlídka cvičiště, odevzdání praporu Unie, slavnostní přivítání cizích jednot. V neděli 13. května: Závod a zkouška prostných cvičení na cvičišti, slavnostní průvod, představení jednot městské radě, veřejné cvičení, večerní slavnost. V pondělí 14. května: Pokračování závodů na cvičišti, průvod městem, gymnastická slavnost pod předsednictvím p. Raynala, ministra vnitra, rozdělování cen. V úterý 15. května: Výlet do okolí.

Různé zprávy.

První český veslařský klub v New Yorku účastnil se závodů veslařských dne 30. května na řece Harlem pořádaných a dobyl v závodech těch skvělého vítězství. My s našeho stanoviska velké váhy vítězství tomu nepřikládáme, zrovna tak jako v životě sokolském nepovažujeme závody naše za věc hlavní, usilujeme o to, aby v nynější své způsobě byly odstraněny poněvadž pravidelnému, všeobecnému vývinu těloeviku škodi. Podáváme o předmětu tom pouze zprávu jako činíme o jiných ukázkách síly a vytrvalosti. Zajímají nás musí ovšem nejvíce, jak Američané o českých veslařích soudí. Přední list americký, „New York Herald“ psal druhý den po závodech: „Veslaři dočkali se včera velikého překvapení při 28. závodech Harlemské závodnické jednoty. Šest členů proslaveného „tříšticího družstva“ („chippy crew“) „New York Athletic Clubu“ s dvěma jinými dobrými pomocníky byli poraženi svalnatým (brawny — svalovitý, silný — někteří nesprávně překládají „osmahlý“) ne však krásným osmiveslovým družstvem Prvního českého veslařského klubu tohoto města. — Zavinila to přílišná sebedůvěra. Oněch šest Newyorčanů, kteří dvakrát již byli vítězi celé Ameriky, ztrávili jenom jedenáct dní přípravným cvičením. Čechové, pěkný, těžce pracující sbor nadšenců, cvičili se ztuhla a svědomitě pod dozorem Papa Ellis Warda skoro dva měsíce. Jakmile tato dvě družstva se utkala, všechna ostatní čísla závodů byla zapomenuta. Dvě jiná družstva vyplula s nimi, brzo však jich nikdo nedbal. Byl to nejhezčí závod ze všech na řece Harlem až dosud odbyvaných a Čechové dobyli svého vítězství poctivě. — Když zablesklo se z pistole „startera“ Peltona, vyrazili Newyorští v před pěkným způsobem; Češi byli hned za nimi. Než bylo první čtvrt míle odbyto, ostatní družstva poražena ustoupila. Staří „tříšticí“ veslovali výtečně, dokazující dobrou, rozmachem, ponorem i výnořem, že jsou mistry veslování způsobu „Bob“ Cooka. Čechové hravě k nim lnuli. Když půl míle bylo odbyto, Newyorští byli o půl člunu napřed. Tak to potrvало až do tří čtvrti míle. Zde počaly se ukazovati následky přípravného cvičení („trainování“); Čechové dostávali se palec po palec ku předu. Bylo tu možno zřítí práci Ellise Warda v dokonalém výnořu a v ohromném vysazení trupu. Zdálo se, jakoby člun jejich z vody takměř vystupoval. Nechtě staří „tříšticí“ jakkoli se namáhali, nebyli s to zbavit se svých dobře cvičených soupeřů. Seth Hunt popoháněl úderem vesel, mohutní veslaři Haubold a Howard i ostatní snažili se mu vypomoci. Nadarmo. Scházela síla. Ku předu létěl český člun. Jeho předek byl patnáct stop před člunem Newyorských, když dospělo se k metě. — Bylo to rozhodné vítězství. — Význačnějšího vítězství nebylo nikdy před tím na řece Harlem dobyt. Vítězům provolávána byla sláva až do ohlušení tisíci muži a ženami, kterým by selhal i pouhý pokus jich jména vysloviti. Čechové prošli dvěma tuhými závody již před tím v týž den, co zatím jich protivníci nesúčastnili se před tím závodů co družstvo, jen polovina jich zvítězila v čtyřveslovém závodě starších. — Rychlost, docílenou v závodech osmiveslových člunů dlužno přičítati silnému proudu podporovanému ještě silným východním větrem, jenž vál přímo závodní drahou. Všecky závody byly přesně odbyty a poprvé za dlouhá leta úředníci závodů ukázali úplnou bezohlednost k časopisům, nechť vypátraly něco ohledně závodů neb nic. Návštěva byla veliká. Vzdálenost obnášela jednu míli. — Tato závěrečná slova „Heraldu“ jsou pozoruhodná. Soudivme, že ukázala se tu opět nevraživost Američanů proti cizincům. Kdyby byli Američané v závodech zvítězili, zajisté by byli američanští úředníci závodů vůči časopisům v mlčení se neupínali, ale plnými ústy chválili by spolky a vyprávěli celé životopisy vítězů. Roztrpčení ale vítězství Čechů, nechtěli ani o závodech mluvit. Možná že by se byl i ten silný proud i ten silný vítr zatusoval a do světa by se roztrubovalo, že ten a ten klub a ti a ti závodníci překonali světový „record“. — „New York World“, nejrozšířenější časopis newyorský, v podrobném popise závodů píše o Čechích následovně: „Den tento ukázal se být přese všecko nešťastným pro veslaře Newyorského klubu. Po několik dní jistý počet boreů „trainoval“ se pro tyto závody na Travers Islandu. Když bylo po závodech, roznášely se sice pověsti, že tito hoši nehleděli si práce, však až je tomu jakkoli, „První Češi“ s družstvy složenými z mužů, kterým nebylo lze připravovati se k závodům na Travers Islandu ani na jiném místě leč na řece Harlem, a to ještě teprve po tuhém

denní práci, porazili naduté klubovní hošky ve dvou nejdůležitějších závodech — v mladších i starších osmičkách. — Ellis Ward byl věřejšího večera nejpyšnějším člověkem v Harlem. Nikdy nesoudil mnoho o veslování způsobu Bob Cooka, jemuž hoši z New York Athletic Clubu dávají přednost. Proto před měsícem započal učiti Čechy veslování dle svého způsobu. Byl tu Cook proti Wardovi a po onom nebylo ani potuchy, když ceny byly rozdělovány. Sázelo se 2 proti 1 proti Wardovým mužům v závodech mladších, a vítězství Čechů bylo pravým překvapením. — „Jen toho nechte“, poznamenal jakýs holobrádek, jenž měl třeshový diamantový knoflík a nohavice zahrnuté, „však my ty cigárničky rozsekáme, než bude den u konce. Máme něco v rukávech.“ — A měli. Když dobyli vítězství v druhém závodě na zkoušku starších, vedení družstva Newyorských bylo skoro úplně změněno. Ve skutečnosti nalezali se Čechové nyní naproti kdysi nepřemožitelnému „tříšticímu družstvu“. Bylo zde sedm z oněch mužů, kteří tvoří proslulé družstvo. Ti byli nanejvýše ochotni účinkovati jako náhradníci. Veslovali v tomto pořádku: W. H. Pinckney, předák; Edwin Keane, Fred Howard, G. N. Schofield, „Shorty“ Haubold, James Crawford, Arthur Clark, Seth Hunt, veslař; Graham Smyth, kormidelník. — „Tříšticí“ byli si příliš jisti vítězstvím a nemysleli na svědomité předběžné cvičení Čechů a na nebezpečí způsobu veslování Wardova. — Bez odporu byl to nejlepší závod toho dne. Družstva sestavena byla následovně počítaje od newyorské strany: Čís. 1. Čechové; č. 2. Atalantové; č. 3. Newyorští; č. 4. Harlemsí. Sotva palec bylo rozdílu mezi čluny, když pistole byla vypálena. Newyorští, veslující čtyřiceti rázy v minutě byli pod prvním mostem již o čtvrt člunu u předu. O Atalantech a Harlemských nemohlo být ani řeči. Při čtvrt míli byly oba čluny skoro na stejnou, však při půl míli dostali se Newyorští do předu o půl člunu. Toto předáctví zachovali si i při příští čtvrt míli, však v poslední čtvrti Čechové vynaložili všechnu svou sílu, aby dostali se první k cíli. V poslední čtvrti byli Čechové skoro o celou délku člunu v předu, Atalantové byli šest dělek člunu za „tříšticí“. — Přátelé „cigárníků“ tiše obcházeli kolem sbírajíce peníze od rozličných držitelů sázek. Shromáždění v loďnici Columbia, kde Newyorští měli svůj stan, mělo velmi dlouhé tváře a mluvilo jen přidušeným hlasem. — Jak „N. Y. Herald“, tak „N. Y. World“ uvedli tentokrát dosti správně česká jména. Ve vítězném družstvu „Prvního českého veslařského klubu“ byli: V. Chrastil, předák; T. Mach, K. Maroušek, A. Ladman, J. Behenský, F. Železný, J. Bělohávek; J. Koudelka, veslař, a J. T. Tesař, kormidelník. Čas, v němž čeští veslaři vzdálenost jedné míle propuli, obnášel 4 minuty, 51.75 vteřiny.

Na zemi i na vodě. Heslo to nejnověji týče se také velocipedistického sportu, jenž patrně nenalezá již dosti vhodné půdy na souši a prozatím, než se povznese do vzdušných výšin, podmaňuje, vlastně již podmanil si hladinu vodní. Pokusy v tom smyslu děly se již všeliké, dosud však uspokojivě žádný se nevydařil, — až tu přichází pojednou zpráva, že především v poledne probáhl se kys britký cyklista na vodním velocipedu — v lázních Dianiných v Brně. Byl to setník generálního štábu p. Vladimír Janíček, učitel taktiky a jiných předmětů na kadetní škole v Kartouzích. Stroj dodala kterási anglická firma. Jinak neliší se nový tento velociped valně od jiných; pouze dráty zadního poháněcího kola opatřeny jsou malými, žestěnými lopatkami a v popředí, nad kolem, kterým též při jízdě po souši velociped se řídí, nalézá se křídlovité ložové kormidlo; Bicykl takto upravený vpraví se do jakéhosi prámu, záležejícího ze dvou dlouhých vzduchem naplněných plovacích měchýřů či pytlů, jež spojeny jsou příčnými ocelovými tyčkami. Počne-li se šlapati, zasahují lopatky na drátech zadního kola upevněné do vody a sice zabírají nárazy, takže celý stroj počne se pohybovati ku předu; jezdec, sedícímu jako při obyčejné jízdě v sedle, vystřikující kapky vody jedva zmočí obuv. Kolo přední, čili kormidlové, které jedoucí řídí obvyklým způsobem řídítkem a které při jízdě po souši se otáčí, při „jízdě vodou“ jest v ose nehybné a jen za účelem kormidlování lze je pomocí zmíněného zařízení v levo neb v pravo otáčeti. Celý přístroj jest tedy jen jakýmsi prámem, jenž pomocí lopatek na drátech zadního kola a v před se pohání. Pohyb ten, jak také pokusy setníka p. Janíčka osvědčily, jest dosud jen pomalý. Vše jest potud výhodná, že lze zcela pohodlně velociped od prámu oddělit a beze všech obtíží ihned ho použiti k jízdě po zemi, z pytlů, sloužících za podklad, vypustí se vzduch, načež

dají se pohodlně složit v malé a lehké zavazadlo. Tím umožňuje se zvláště náruživým cyklistům-cestovatelům, aby na svých výpravách po případě „vlastní silou“ přepravili se i přes menší překážky vodní. — Ostatně používá prý se v Anglii již i velocipedů k „jždám“ na jezerech a rybnících a stroje ty pohybují se ku předu se značnou rychlostí. Má se za to, že „Pneumatic Cycle Raft“, vzor své do-
savadní nedokonalosti má velkou budoucnost. — Ze se tu a tam velocipedista také důkladně namočí, o tom nechtějíme pochybovat.

N. L.

Neobyčejné skoky. Minulého roku v Řijnu vystoupil v Berlíně ve zvláštním představení Mr. Darby jako zcela mimořádný skokan. Jest mu 32 roků, střední postavy, svalnatý a naučil se dle vlastní výpovědi skákat dle klokanů, skáče totiž z místa ze dřepu pomáhaje si při skoku mrštěním předpažím činkami 9 a půl lib. těžkými. Na nohou má tak zvané francouzské škorně, které jsou ve špičkách a podpatech opatřeny plechy s ohnutými hranami, které zabraňují sklouznutí. Mr. Darby provádí následující skoky: 1. Z kolmo postavené cihly (11x24 cm.) přes 6 těsně za sebou postavených židlí, aniž by cihlu při odskoku porazil. 2. Z cihly přes stolicí na jinou, a z této přes tyčku 1-50 m. vysokou, aniž by obě cihly porazil. 3. Ze dvou mřístí dvěma skoky přes dvě stolice, 4-5 m. za sebou stojící; vzdálenost obou mřístí obnášela 5-5 m., od rozběhu k doskoku 7-5 m. 4. Ze dvou mřístí ve třech skocích přes tři židle, které ve vzdálenosti 4-7 m. stály; vzdálenost odrazu a doskoku obnášela 11 m. 5. Skok nazad přes opěry k sobě postavených dvou židlí. 6. Ze dvou mřístí skok bočně přes živého koně 1 a půl m. vys. 7. Ze dvou mřístí skok přes tyčkové zábradlí opatřené železnými hroty, 1-60 m. vys. (hroty vzdáleny byly 20 cm.). 8. Skok (bez obuvi) přes stolicí na obličej na zemi ležícího muže a s ním bez poranění dolů. Tento skok byl s všeobecným napjetím očekáván. Mr. Darby měl při skoku tomto šlápnout na zem; skok vykonal přípatmo, při čemž počernal nos, tváře a částečně čelo ležící osoby, načež napjal nohy a doskočil pravidelně. To byl více žert než pozoruhodný výkon. Muž na zemi ležel přičně na dráhu skoku. Uvedená cvičení byla provedena na jevišti. Poslední výkon děl se v sále v celé délce a to tak, že vykonány po sobě následující skoky přes 20 židlí 2-40 m. od sebe vzdálené. Mr. Darby skočil vždy nikoli do středu prostoty, nýbrž před samu následující židli. Nekonečný potlesk byl odměnou tomuto zvláštnímu skokanu. — Mr. S. Chort s který podobným způsobem jako Mr. Darby vystupuje a stal se „atrakcí“ v cirkusu Schumanově ve Vídni, podává znamenité výkony. Skáče na dlouhé lize jako Darby z místa ze dřepu se sevřenýma nohama pomáhaje si činkami, jež silně předpažím mrští a ve středu skoku nazad odhodí. Tím způsobem přeskakuje přes sedm za sebou stojících židlí, z nichž dvě 16 stop od sebe jsou vzdáleny. I přes velkého kouče skáče lehce. Pochybovačům o znamenitém skoku řeckého bohatýra Phayla mohou tyto výkony podati vysvětlení.

S. P.

Závody na kuslích v Norvéžsku. V Norvéžsku, kolébee to jízdy na kuslích závodí se buď v prostém skoku, nebo jízde na vytrvalost na větší vzdálenosti, nebo pořadí se závod složený z obou předchozích. Objevnějším zejména pro malé jednoty jezdců jest závod ve skoku, kdežto na velikých závodech zemských u Christianie každoročně pořádaných, závodí se i ve skoku i v jízde na větší vzdálenosti. Tyto zemské závody jsou národní slavnosti a obeuje jim na tisíce diváků, z nichž většina stojí podél závodní dráhy. Pro závod ve skoku jest závodní dráhou mírně návrší. Asi u prostřed jest nasypán val sněhový ukončený kolmou stěnou. Jezdec rozjíždí se s nejvyššího místa návrší a blíží se rychlostí stále rostoucí k valu, jehož přední stěna volně stoupá. Jakmile dosáhne místa, kde val se počíná, skrčí se, přenesse se ohromným obloukem za val, kde ho zahálí sníh — a již v nejbližším okamžiku vidíme ho vzpřímeného dále uhánět až na rovinu, kde jízdu výskokem ukončí. Tak střídá se jeden závodník po druhém. Soudecové stojí u valu a posuzují nejen dálku skoku ale zejména držení těla, jež v případě nerozhodnosti pomáhá k vítězství. Dálku skoku měří soudecové, kteří jsou pod valem. Od místa odrazu napjat totiž, ve směru skoku na zemi provaz dělený na půl m.; soudec považuje pak za doskok místo asi v polovici kuslí a vzdálenost odhaduje okem. Při tomto závodu ve skoku ovšem závodníci tyče odrazové neužívají, neboť jednak jest nebezpečnou pro doskok, jednak důkazem malého umění; závodník s tyčí došel by posměchu. Každý jezdec provede

jeden skok na zkoušku, který se neposuzuje. Po te koná obyčejně dva skoky, jež se oba posuzují. — Je-li ale dosti času, a jsou-li skoky nerozhodné, jedou závodníci dle okolností až 4krát. Pro závod na vytrvalost a rychlost po dlouhých tratích volí se obtížné seskupiné území, jednak aby závodník ukázal, jak rychle urazí delší dráhy, jinak, aby byl vyzkoušen v jízde do příkrých strání. — Dráha závodní jest obyčejně asi 20 km. dlouhá a konec její jest i cílem závodníků. Před závodem jde celé předsednictvo zástupem (naši dobří sousedé praví: husím pochodem) drahou závodní z části, aby ji jezdcům vytýčilo, z části aby různé stopy nemýlily závodníky. Místa, kde se kříží cesty a kde by se jezdcí mohli mýlit, označena rudými praporemi a vůbec co nejpřesnějším vytyčením dráhy věnována největší péče. Při této jízde nijak na držení těla se nehledí, pouze na rychlost. Závodníci vyráží od počátku dráhy v přestávkách 1 min., když byl poslední vyjel, vypraví se závodní dráhou spol., jež sbírá odhozené a ztracené čepice a části svrchního oděvu, po případě pomáhá jezdcům, jimž přihodila se nehoda. — Ku konci stáží zde ještě poznámka, týkající se jízdy vůbec. Pro jízdu na kuslích hodí se mírně vlnité území, nikoli v okolí větších měst, neboť plocha, po níž se jede, má býti povrchu co nejméně porušeného.

(Dle Spt-Zgu.)

S. P.

Pro tělesnou výchovu mládeže podnikají německé tělocvičné spolky rakouské význačný krok, chystajíce se k hromadným žádostem na říšskou radu, které mají za účel znovu upomenouti a ke konečnému uskutečnění přivéstí slib c. k. ministeria vyřčený roku 1849. v § 21. ústavní osnovy pro gymnasia a nařízení daná výnosem ze dne 31. října 1868. všem místodržicím. Každá žádost jednotlivého spolku bude obsahovati tyto odstavce: I. Na všech obecních školách budiž zaveden tělocvik, také na školách dívčích budiž tělocvik považován za předmět povinný. II. Počet tělocvičných hodin na ústavěch učitelských zvláště v posledních dvou ročnících budiž rozmnožen. III. Tělocvik v ustanovené krátké přestávce budiž zaveden na všech gymnasiích jako povinný předmět. IV. Na státních průmyslových školách a školách odborných, obchodních akademických a jiných ústavěch tohož stupně pro všechny žáky, kteří nedosáhli 20 let stáří, budiž tělocvik povinným předmětem vyučovací. V. Počet tělocvičných hodin na školách středních a ústavěch podobných nejméně na tři budiž stanoven, po případě zvýšen a úředně nařízené hodiny pro hry buďtež počítány učitelům tělocviků za řádné hodiny vyučovací. VI. Učitelům tělocviků na školách středních budiž uděleno trvalé a k výslužbě způsobilé místo. VII. K doзору účelného vyučování tělocviků buďtež jmenováni od státu zvláštní dozorce tělocviků. VIII. Ku vzdělání učitelů tělocviků v Rakousku buďtež zřízeny tělocvičné ústavy učitelské. Žádost to, jež všim právem zasluhuje vřelé podpory všech stran politických.

S. P.

Silácké výkony. Ohromné výkony v oboru silácké vyspělosti provedli minulého roku v Millbury, Spojených Státech, američtí přeborníci bratři Cyrové. Starší Ludvík Cyr zdvihl jednou paží k ramenům kouli vážící 196 liber angl. — 88-788 kg. a pak vze-
přel tutéž jednopazě čistě 4krát. Na to zdvihl týž silák s lešení stůl s 15 osobami o úhrnné váze 2629 angl. liber — 1190-94 kg. o výšku 3 palců. — Při tom stál s nohama mírně pokrčenýma a vzepření dělo se ovšem trupem. Tento případ není ale nejlepším téhož siláka. — V únoru 1892 v Londýně zdvihl stejným způsobem 3571 liber — 1669-8 kg., kterýžto výkon uznán prvním, světovým. „Práce“ tato jej nijak neunavila, neboť téhož večera provedl jiný úžasný výkon: nechal se táhnouti párem koní. O síle koní učiníme si představu těmito čísly: Váha koní byla 2900 liber — 1314 kg. a náklad, jež byli s to utáhnouti ve voze, obnášel 7900 lib. — 4579 kg. Postroje, jakož i váh užito týchž, jež obyčejně měli. Cyr skrčil paže upažmo tak, že předloktí se záloktím svíralo úhel asi 90° a nyní připevněny mu váhy na lokte tak, že mohl za každou paží táhnouti jeden kůň. Po té byli koně hnáni protivnými směry a nebyli s to silákem pohnouti s místa. Při tom byl Cyr vzpřímen, toliko hlava a ramena byla předkloněna. — Mladší bratr Cyrův Petr, jiných 20letý zdvihl s lešení na stole 10 osob o úhrnné váze 1900 angl. liber — 860 kg. Rozumí se samo sebou, uvedené zprávy podáváme bez odpovědnosti, jelikož se báječným výkonům těm nedostalo dosud osvědčení soudců.

(Allg. Sportzeitg.)

S. P.

Ve Springfieldu, Ill., inkorporována byla Národní Jednota Sokolů polských a sice na podnět upřímného a pro věc sokolskou zaujatého Sok. Kazimira Zychlinského a jiných. Vida, bratři Poláci uznávají potřebu velikého sdružení, kdežto u nás jest mnoho sborů sokolských dle mimo jednotu, ba co více, zakládají se sbory katolické a těm podobné jen na úkor vlastní dobře věci sokolské.

P. Z.

Nácelnické zprávy.

Župa Východní. Květen.

T. Jed. Sokol Blesk, Baltimore. Počet cvičících členů 22, žáků starších 4, žáků mladších 28, žákyně žádné, dohromady 54. Cvičení protná 7, pořadová 1. Cvičitelové: 1. Al. Pokorný, 2. Ant. Primus, 3. Karel Štětka, náčelník Al. Pokorný.

T. J. S. Svornost, Morrisania. Cvičících členů 9, žáků starších 1, mladší žákyně žádné, všech cvičících 10. Cvičení protná 4, pořadová 1. Cvičitel Ferd. Beníšek, náčelník Jan Beníšek.

T. J. Sokol Newark. Cvičících členů 8, žáků starších 2, mladší žádné, žákyně žádné, dohromady 10. Cvičení protná 4, pořadová 1. Cvičitel R. Foster, náčelník Adolf Pitterman.

T. J. S. New York. Cvičících členů 120, žáků starších 51, žáků mladších 161, žákyně 103, všech cvičících 435. Cvičení protná 7, pořadová žádná. Cvičitelové v hořejší cvičirně: 1. A. Jahoda, 2. Kar. Řehoř, 3. F. Jieha, 4. Bed. Holub, 5. Ferd. Martyny, 6. St. Sykora, 7. Vác. Vohlídka, 8. Vil. Lucek, 9. Tom. Štefek, 10. Fr. Bartuněk, 11. Fr. Řehák, 12. Jos. Oktavec, 13. Fr. Novotný, 14. Ant. Voříšek, náčelník Aug. Tesař. Cvičitelové v dolejší cvičirně: 1. Jan Pavlík, 2. V. Hampl, 3. K. Vejnoska, 4. K. Hrbek. Všechny cvičící župy Vých. 509. Všechny cvičitelů 23.

T. Jed. Sok. v Long Island City a T. J. Sokol Westfield žádnou zprávu nepodaly. Doufám, že příští měsíc ji podají.

Ant. Jahoda, náč. župy Vých.

Župa Západní. Březen.

T. J. S., St. Louis. Členů cvičilo 18, 9krát za měsíc. Náčelník Jos. Janda.

Duben.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids. Členů cvičilo 16, 6krát za měsíc; žáků cvičilo 28. Náčelník J. J. Urban.

Sbor Sokolek T. J. S. Tyrš, C. R. Členkyň cvičilo 16, 4krát za měsíc. Náčelnice Viktorie Ševčíková.

T. J. S., St. Louis. Členů cvičilo 19, 8krát za měsíc. Náčelník Jos. Janda.

T. J. S. Omaha. Členů cvičilo 22, žáci starší 3, žáků mladších 12, žákyně 13, dohromady 50. Protná 7, cvičení 8, žáci 6. Cvičitelové: 1. F. B. Fiala, 2. F. Fiala, náčelník Jan Moravec.

Květen.

T. J. S. Linwood. Členů cvičilo 7, 2krát týdně, šest protných a jedno pořadové, náčelník Mat. Štáva.

T. J. S. Crete. Členové cvičili 13krát za měsíc, protná 4krát, pořadová 13, žáci žádní. Cvičitel V. Kovářik, náčelník J. S. Melcer.

T. J. S. Český Lev, Oxford Junction, Ia. Členů cvičilo 9, žáci starší 3, mladších 6, dohromady 18. Cvičeno 4, cvičitel a náčelník Jan Pekař.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids. Členů cvičilo 22, žáků starších 15, mladších 10, žákyně 24, dohromady 71, pořadové cvičení 1. Členové měli cvičení 7, žáci 7, žákyně 4. Cvičitel Fr. Engelthaler, náčelník J. J. Urban.

Omažské Sokolky za měsíc duben. Cvičily v počtu 18 členkyň, 5krát. Pořadové cvičení 1, protná 5. Náčelnice Anna Šípová. Na zdar!

Jos. Pecival, náč. župy Západní.

Zpráva cvičitele T. J. Sokol v Newarku.

Výkonnému výboru N. J. S.:

S potěšením podávám zde zprávu o pokroku Newarké jednoty, neb vidím, že členové dobrou činností se vyznamenávají. Tuží se velmi dobře. Ani jsem od nich neočekával, že tak velký pokrok za tak krátký čas učiní. Jest radost po-
patřit na ně, s jakou pozorností sledují cvičení na nářadí, též i po-

řadová a protná. Žel, že není více takových Sokolů, kteří by se tomu účelu tak věrně věnovali, jako Sokolci Newarkští. Lituji, že nemohu je nadále navštěvovat, než slibuji, že zlepšili se moje poměry, časem je navštívím, neboť si přáli kdyby bylo možno, bych je delší dobu cvičil. Stěžovali si, že právě teď, když jsou v nejlepším, je opouštím.

Považuji též za svou povinnost podotknouti, že cvičil jsem sbor Sokolek, což doufám že ct. v. v. mně nebude snad zazlívati, neb jsem tím ničeho nepromeškal. Sokolky též si nařikaly, že je opouštím a že jest jim nemožno vydržovat si cvičitele, poněvadž jejich sbor byl teprve před dvěma měsíci založen. Taktéž jsem jim přislíbil, že je časem navštívím, což je velice potěšilo. S jakou radostí bych se věnoval tomu účelu, jen kdyby to bylo možno! Jsou k tomu vždy jen zapotřebi prostředky, kterých po ruce nemám, leč doufám, že po čase vše se zlepší.

Zde podávám svou zprávu za celé tři měsíce: V březnu cvičil jsem družstvo o 6 členech; cvičili jsme na hrazdě, bradlech, cvičení pořadová, protná a tyčemi. V dubnu též o 6 členech na hrazdě, bradlech, cvičení pořadová, protná a tyčemi a po 2 neděle děvčata vždy od 9 do 10 hodin ráno, členy pak od 10 do půlnoci. V květnu o 7 členech na hrazdě, bradlech, a po tři neděle na koni na šíř a na dél, skok o tyči, taktéž cvičení pořadová, protná a tyčemi. Děvčata od 9 do 10 kůň na šíř, hrazda, cvičení protná a pořadová. Členů bylo v pořadovém cvičení a v protném 1. měsíc 12, druhý měsíc 10 a třetí měsíc též 10. Dále jsem povzbuzoval ty necvičící, by též pořadová cvičení navštěvovali; vždy slíbili, ale nikdy neuskutečnili, jeden na druhého se vymlouvající, tak že do pořadového cvičení dostavili se vždycky jen dva neb nejvíce 5 necvičících.

Děvčat se účastnilo v měsíci dubnu po dvě neděle vždy po desíti a v měsíci květnu vždy po osmi. Všechny den je cvičil bratr Ptáčník. Sbor tento čítá již 20 členkyň. Rády by cvičily všechny, ale jejich poměry jim to nedovolují, aby v neděli mohly se dostavit, poněvadž jsou zaměstnány, tak že chodí všechny jen všední den.

To jest asi moje celá zpráva, kterou mohu podati. — Na zdar!

Jan Pavlík.

DOPISY.

Chicago, 10. května 1894. — (Ze Sboru Sokolek T. J. S. Čechie.) — Píši tento dopis, doufám, že dojde bližšího povšimnutí, zvláště u našich bratrů Sokola Čechie.

Jak známo, sestává sbor náš většinou ze svobodných Sokolů (jen asi 6 provdaných jest mezi námi). Již po delší dobu jsme táženi, zdali též přijímáme vdané dámy. Byly jsme též táženy jedním Sokolem, zdali máme stanov po lobného znění, zdali ne, že bychom je měly okamžitě změnit. Ano i některé členkyne neznajíce znění stanov, nedovedou odpověděti. Ovšem netýká se to všech Sokolů a proto též jsme se odhodlaly učiniti nějaké kroky, jež by vedly k žádoucímu cíli, bude-li totiž uznán a přijat. — V poslední schůzi (v dubnu) bylo usneseno, nveřejniti zde články našich stanov, Hlava I., jenž v celku zní: „Jmeno spolku jest „Sbor Sokolek Těl. Jed. Sok. Čechie.“ Jest to jednota mladých dívek a dam českoslovanských, pracujících o vývinu tělesných i duševních sil.“ Mělo by vlastně zníti „Jednota paní a dívek“, v celku však, když jsme stanovy vypisovaly, minuly jsme totéž. Ostatně hodláme v brzké stanovy opravit, však schází nám k tomu potřebných sil. Sbor totiž jest činnějším v tělocvičně než ve schůzích.

Jak jsem již dříve podotkla, doufáme, že naši bratři Sokolové, čtouce tyto řádky, poukážou na ně svým manželkám neb těm, o nichž mají vědomost, že se o to zajímají. Pokládáme za svou povinnost vysvětliti tuto často kladenou nám otázku, a obracíme se na orgán sokolský v naději, že bude oběma stranám pomoci, neb jak dotazy zní, jsou to ponejvíce manželky našich Sokolů, jež se o to zajímají. Chvályhodné jest, že jest to tělocvik, o němž se dotýčné dámy zajímají, některé ve prospěch svého zdraví, jiné pro osobní zálibu svou, a jsouce bezdětné, mají dosti příležitosti cvičení navštěvovat. Nuže, milé dámy, tělocvična naše vítá každého, kdo chce tělocvik věrně pěstovati, a Vás zvláště, any jste družky našich bratrů. Co se cviku týče, možná že některé zdržuje ta okolnost, že se domnívají, že by s námi nemohly cvičit, že jsme pokročilejší; v tom ohledu se mohou úplně bezpečiti na našeho cvičitele, jenž by jim dával cvičení, jaká by uznal za prospěšná pro ně. Stává též možnost, že by

se k nim přidružily též některé Sokolky, jichž zdržuje ta samá okolnost, u nichž marná naše domluva, že to neškodí. Tim by byla utvořena jaksi zvláštní četa, měly bychom pak dvě zvláštní čety, jedna totiž sestává z oněch, jež nosí turecké rozdělené sukně, jež se nacházejí u velké oblibě nositelek, neboť všechna cvičení dají se mnohem snadněji v sukních těch prováděti.

Po novém roce jsme v cvičení drobet ochabovaly, avšak přípravami k veřejnému cvičení se opět všechny navrátily. Snad si chtěly po veškerých plesích odpočinout, neb že by cvičení úplně zanechaly, o tom pochybuji, neb vědí dosti dobře, že by tím ztratily ten nejlepší okamžik, jaký kdy mají.

Veřejné cvičení bylo odbýváno dne 6. května 1894. Návštěva byla velká a ples se dosti dobře vydařil. Program sestával z osmi čísel: 1. Cvičení tyčemi, Sokolové. 2. Prostovek, žáci a žákyně. 3. Cvičení s kruhy, Sokolky. 4. Zápas a šermířská škola, Sokolové. 5. Kroužení kužely, Sokolky. 6. Cvičení na různém nářadí, žáci a žákyně. 7. Bradla, Sokolové. 8. Skupiny, veškeré Sokolstvo. Cvičení pořádáno pod vedením cvičitele našeho Sokola F. Pecivala. Co však budilo zajisté největší obdiv, bylo to množství žáků a žákyň a jak elegantně cvičili, zajisté že to radost rodičů se na ně dívati. Žáků a žákyň bylo okolo 60. Čechie může být ne ně hrdou, pýchou jim to bude, dovede-li si je zachovati. Sokolů cvičilo tentokrát asi 28, též ne tolik jako při minulém cvičení, nás cvičilo 26. Doufáme, že nás někdy bude víc.

Ještě jednou připomínám příčinu, proč vlastně dnes píšu: Doufáme, že jsme učinily jaksi počátek, aby se paní, jestliže chovají skutečný úmysl stát se Sokolkami, dále nezdržovaly, neb s radostí je vítáme do našeho kruhu. — Na zdar!

Jmenem sboru Sokolek T. J. S. Čechie,
J o h a n n a M a c k u.

Racine, Wis., 28. května 1894. — Jsa opět posilněn dobrým lékem sokolským, jak parnem zvadlá rostlina krásným deštěm, chápu se opět péra, bych zprávu podal všem Sokolům a Sokolkám, jak krásnou a pamětihodnou byla nám poslední neděle v měsíci květnu, která nám v pořadí též ku měsíční schůzi slouží. Nedočkavé hlasy našich Sokolů a Sokolek ozývaly se posledním týdnem, zdaž skutečně zavítá k nám očekávaný bratr Štulík? Posledních dnů zazněla odpověď že ano! Tak skutečně se stalo. V neděli, dne 27. května přijel jak obyčejně každodenní vlak o 10 hodinách a několika minutách na nád až North Western, v kterém také přijel vítaný nám Sokol Štulík. Byl dobře připraven na přání naše nám přednášku učinit, a rozehnat mlhu, která doposud halila nám jasnost myšlenky sokolské! Přednáška jeho určena na druhou hodinu odpolední. Tu scházeli se naši Sokolové, Sokolky, žáci i žacký již o jedné hodině, čekajíce příchodu Štulíkova a chtěje vyslyšeti jadrné a dojemné řeči jeho. Síně naše byla ve dvě hodiny obdařena velkou návštěvou členů našich, také několika nečleny, ale za to dobrými Čechy.

Starosta našeho sboru, J. Veselík, představil Sokola Štulíka celému shromáždění co řečníka přibylého z Chicaga, který nám o věcech sokolských něco poví a též v něčem nás ponaučí. Na to Sokol Štulík přivítal společně všechny přítomné, oznámiv nám, že promluví o počátku Sokolstva v Čechách, dále o vývinu těla i ducha řízením správného tělocviku, též o stránce národnostní a vlastenectví, k posledu pak promluvil o věcech týkajících se velkého pole politického.

Řeč jeho byla vskutku řečí velkého ideálu, a potrvála nepřetržitě půldruhé hodiny. Louče se s námi, přál mnoho zdaru naší jednotě „Mladočech“, načež odebral se v průvodu brat. Štěníčky, Stroupa a F. Stránského k zpáteční cestě do Chicaga. U nás pak přikročeno k schůzovému jednání.

Za uspokojení všech posluchačů mohu beze vší pochybnosti ručiti, neb každý jsa poučen o vznešených cílech Sokolstva ubíral se spokojen po schůzi k domovu. Doufám, že častěji věc ta ve sboru našem opakovati se bude, když ne vícekrát, alespoň čtyřikrát do roka, což by zajisté našemu sboru ke cti a prospěchu sloužilo! Nechť více takých mužů nosí kůra zemská a dlouhá leta každého z nich zachová při také síle duševní i tělesné. — Na zdar!

J o s . F . N i k l .

New York, 4. června 1894. — Prámizerné počasí, které po celý měsíc květen trvalo, připravilo nás i naše žáky i žákyně o celou řadu

cvičení, a i v dnech, kdy cvičiti se mohlo, zamračená obloha velmi mnoho cvičících členů od cvičení odvrátila, tak že návštěva po celý měsíc květen byla velmi slabá. Tento měsíc bude snad počasí již příznivé a trvalé a doufám, že mnoho nových sil přihlásí se v cvičirně letní, prostranné, a tak svoji hlavní povinnosti zadost učiníme. Ano, přijďte Vy jonáci švarni, tužte paže své i mysl svou v cvičeních pravidelných. přijďte i Vy, kteří jste již cvičení na hřebíček pověšili a raději po hospodách čas i peníze zbytečně mrháte, přijďte i Vy vysloužilci, kteří mnoho let jste prožili v cvičirnách, dejte té mládeži důkaz, že pro každého mladého i starého Sokola jest práce vždy dosti. Jest mnoho, mnoho mezi námi členů, že přetíženi prací klesají pod tíží její a ještě více, ba celé dvě třetiny členů nekonají, ba neuznají ani za vhodné čtyřikrát měsíčně cvičení navštívit. Ruku na srdce každý a ptejte se sám sebe, proč že jsi se k Sokolu přihlásil? Snad pro podporu? Či snad k vůli tomu, bys Sokolem se jmenoval? Či že snad uznáváš tu cestu, kterou jednota naše se běže, za správnou a dobrou a z přátelství neb soucitu. k ní ses připojil? V kruhu našem cti se každý cit a přesvědčení náboženské i politické, v kruh náš přistoupení může každý, kdo národu českému věren zůstal, ale v kruhu našem jest též práce pro každého a špatný Sokol by byl, který práci by se vyhýbal.

Otevření letní cvičirny bylo zajímavé a okázalé. Park náš osvětlen několika sty různých lampami krásně se vyjímá, žel že cvičení, které na sedmou hodinu večerní oznámeno bylo, začalo teprve po půl deváté a sice tentokrát vinou našeho náčelníka a tím mnoho diváků i přátel našich z cvičirny odešlo, nemohouce déle se tam pozdržeti. Proveden prostovek dosti hezký ovšem s mnohými chybami. Náčelník Sokol Tesař oslovil Sokoly cvičící i ne cvičící a všichni ti, kteří slyšeli slova jeho, nechť v paměť si je vštípi a dle nich se řídí, pak radostně každý z nás jinak cítiti i smýšleti bude. Hudební klub „Lyra“ na to přednesl několik skladeb českých a poněvadž čas již pokročil, pouze 10 minut pro večer tento povolen k cvičení na nářadí. Naše sestry Sokolky nás velmi četnou návštěvou poctily a dík jim srdečný za milodary, které ve prospěch naší i jejich vlastní tělocvičny vždy a všude podnikají a obětují. Mnohý, mnohý Sokol nechť si příkladu jejich povšimne! Ve večírku tomto diplomy byly odevzdávány závodníkům vítězům z Chicaga a potom roztomilé společné hry i zpěvy se střídaly, kterých se zvláště Sokolky ba i cizí dámy s chutí účastnily. Kdy, kdy dočkáme se slavnostního otevření své v l a s t n í cvičirny?

„Prodaná nevěsta“ naším pěveckým odborem provozovaná, musela býti na všeobecnou žádost opakována a úspěch jest rozhodný. Báli jsme se sami, že pustili jsme se do klenotu, který nelze ukázati v pravém světle, báli se i sami zpěváci, že v tak krátkém čase toho nedokáží, obecnostu nám přátelské krčilo rameny nad snahou naší, ba nepřátelský časopis český, tento škvr české literatury i s celým štábem svým úsměšky si tropil a patrně urážky odboru do tváře metal, jen cvičitel Reindl a slovitný virtuos profesor V. Raboch nepochybovali o zdárném provedení „Prodané“. A stalo se. Pochybnosti zmizely, úsměchům a zlomyslným utrhačům ústa jsou zaplavena, úspěch mravní jest veliký. A čím že máme děkovati panu Rabochovi, Reindlovi, sleč. Kutnohorské a ostatním účinkujícím za pili — práci velikou, téměř nedostizitelnou? Jejich práce odměnit se nedá. Však kdykoliv o „Prodané“ slyšeti neb čísti budeme, vždy s hlubokou úctou vzpomeneme si na tvůrce její, kteří nám tento český skvost ukázali. Čest všem za práci tuto!

K příštím závodům župy Východní vyšle jednota naše šest čet. Zkouška členů přihlášených k závodům odbývána byla u přítomnosti 6 soudců v neděli, dne 27. května. — Na zdar!

M . K a f k a .

Cleveland, dne 4. června 1894. — Sokole pořadatel! — Nejprve přijmi dík za uveřejnění pravé myšlenky dopisovatele. Za pořadatele br. Štulíka jsem zaslal dva dopisy do Sokola, avšak Sokol Štulík vybral pouze látku jemu se hodící a ostatní vynechal, aniž by vysvětlil, zdali se to nehodí aneb jakoukoli příčinu. (Poz. red. — Tolik práva m u s i se každému pořadateli ponechat. Nynější pořadatel též několikrát práva toho použil.) Proto jsem to považoval za obmezování vlastních myšlenek a více do Sokola nepsal.

Tedy k věci — o těch našich závodech. V posledním Sokole mě odpovídáš na mé hájení závodů, že závody tělocviku znemravňují. Přiznávám, že závody, jaké se posud konají, jsou pravé naší zásady

nedůstojny, avšak zajisté každému známo, že i v této věci každý rok se jde krok ku předu, a doufám, že není doba daleká, kde docílíme toho, že naše sejití bude to pravé sejití k společnému skládání účtů na našem poli, jak já si závody sokolské představuji. Vůbec slovo závody by mělo být nahrazeno slovem veřejná zkouška sokolská, kde by bratr před bratrem skládal účty ze své činnosti.

Zajisté pravý Sokol, který se účastní závodů, nejde, by snad se tam s bratry o ceny pral, neb své síly přemáhal, nýbrž by vykonal svoji povinnost. Zdali je odměněn, zajisté přijme odměnu tuto co důkaz bratrského uznání za svou píli a ne s myšlenkou, že by byl lepší Sokol druhého a zajisté dnešního dne nalezneme mezi těmi nejslabšími cvičenci řádné muže, kteří by mohli být vzorem některému nejprvnějšímu, neboť zajisté nejenom ten, který snad nejlépe na nářadí cvičí jest Sokolem, nýbrž i ten, kdo řádně se chová, tělesně i duševně se vzdělává, tak by nejenom v tělocvičně, nýbrž všude co muž vystupoval. Takový má plné právo na jméno Sokol.

Druhá věc, která nám též závody stěžovala, byla ta, že jsme měli doposud málo sil odborných pro místa soudců a že byl pouze ten Sokolem uznáván, který nejtěžší výkony prováděl, neb kterému obecnost pochovala. Zdali i druhým věcem na pravém Sokolu požadovaným zadost učinil, na to se neptal žádný, avšak doufám, že i v této věci co nejdříve bude pomoci.

Dále Sokol pořadatel poukazuje na to, že stojí obesýlání závodů peníze. Což by obesýlání veřejných cvičení nestálo peníze? (P. r. — Ne. Navrhovali jsme, aby na místo závodů uspořádáno bylo velké veřejné cvičení všech cvičících členů jednoty sobě blízkých, čímž by vydání na cestovné jakož i vše ostatní odpadlo.) A pak což se nemůže při sokolském sejití konati podobné veřejné jedno-denní cvičení pro lid, tam pak rozličné cvičení, hry a vůbec tělocvik ve všech odvětvích ukázati? Zajisté když se Sokolové sjedou ze vzdálených míst, že tento jeden den by nebyl pro ně žádnou ztrátou, pro naši věc však by dobrých následků měl.

Při těchto pak závodech a veřejných cvičeních hledíme uznávat ony Sokoly a jednoty, které nejenom na nářadí aneb výcvikem vynikají, nýbrž ty, kteří pochopením naší myšlenky se řídí, a takto důvěru jí získávají.

Jsem však rozhodně pro odměnění Sokolů, kteří si toho zaslouží a podobná památka uznalosti bratrské zajisté jest věčnou upomínkou tomu, který ji obdrží.

Nesokolské však jest jednání některých jednot, které po závodech, zdali členové jejich sboru jsou odměněni, k vůli odevzdání odměn těch zábavy a plesy ba dokonce právdy (i s kofčaty, jako se již stalo) pořádají, by tímto způsobem slávy získaly.

Podání zpráv sboru a odevzdání odměn ve sborové schůzi jest nejslušnější jednání v této věci.

Pak Sokol pořadatel cituje výroky Tyršovy, které jsou zajisté pravdivé a já jsem první, který hájím cvičení pro lid srozumitelné, totiž cvičení prostná a cvičení s nářadím, při kterém tělo volným postupem se tuží.

Avšak zajisté i při tomto pilném cvičení stává se tělo pružné a otužile a zároveň mysl rázná, tudíž se na druhé straně vyplňují hesla: „Sila lví, vzlet sokolí,“ „Přeskoč, přelom, ale nepodlez!“ — a více našich hesel k činnosti vybízejících. Tím však ještě se člověk nestává pěstitelem siláctví neb akrobatství a soudný člověk podobné vypěstění za něco podobného považovati nemůže.

Toto jest moje smýšlení o závodech sokolských.

Se skládáním se na soudky piva, zdali jest toto pouze z té příčiny, aby snad se některý Sokol laciněji a více napil, tož úplně souhlasím se Sokolem pořadatelem a podobné skládání uznávám za největší zlořád v Sokolstvu. Sokol pak, který něco podobného podporuje, jest škůdcem naší práce. Vřek myslím, že podobných Sokolů ne mnoho v našich řadách.

Se sokolským Na zdar!

Josef Štíbr.

Baltimore, 4. června 1894. — Jak lazur klenula se modrá obloha nad Baltimorem — po všech těch bouřích — deštích a plýskanicích v neděli, 3. června. Nu, vždyť nebe přeje samo nám Sokolíkům a „komu pánbů, tomu všichni svatí“ — staré přísloví. Naši bodří Sokolici chtějí čteně navštívit čacké Sokolstvo New Yorkské, resp. župy východní, započalo v den ten svoji zimničnou činnost — sehnati fondy — denary — na výlohy s „rajzem“ spojené. Nyní jest

heslem u nás: „Do New Yorku!“ — Ano, již za 8 neděl — čas kváří — a hnedle bude nás unášeti parní stroj do moderního Babylonu. Že nás přijde moji draží New Yorkští „regiment“, přesvědčil nás právě dnes odbyvaný sokolský výlet ve prospěch cvičících Sokolů. Výlet konán v Českém háji u Národního hřbitova. Návštěva jakoby na truc špatným výdělkům velmi četná a výdělek neočekávaný. V duchu co odborník takových manipulací počítám, že nejméně 15 Sokolům cestovné výlohy z výletu jsou pojištěny. Možná že více! Nu, doufejme, že nás přijede půl sta! Pardon! Tu bych byl málem zapomněl o hlavní věci cosi napsati. Kol pátěti odpoledne uspořádali nám Sokolici veřejné cvičení. Br. Karel A. Masopust zahájil toto vzletným proslavem — počav Komenského nesmrtelným výrokem „v zdravém těle spočívá zdravý duch“, načež přistoupeno k prostoevikům, které konány „a la Chicago World's Fair“. Líbilo se nemělo. Cvičení na nářadí, které následovalo, vyvolalo pravou bouři potlesku. Při některých výkonech, zvláště na bradlech, vynikali bratři Kadaňové a Mouchek, na koni na šíř Veselý, na koni na dél opět Kadaňové, v skoku do dálky dospěli Fr. Štětka 16 st. a 4 palce, pak Viktor Hirsauer ml. 16 stop a 3 palce. Tolik o výletu.

Přičtením naší jednoty zasílám „Bohemian Voice“ některými národními sbory veškerým veřejným čitárnám anglickým zdarma. Předplácí jednota naše 5 exemplářů, řád Blaník Č. S. P. S. též pět. To samé podnikli jsme vydávce provolání ku všem národním spolkům v našem zítěši, by zakoupeno bylo těmito spolky tolik Vickersových History of Bohemia, mnoholi třeba na podělení čitáren jako Peabody, John Hopkins, University City Library, Merchants Reading Rooms atd. atd. A vidíte, tu zase nebe Sokolům přálo — Sokolové naši darovali 4 exempláře, řád Blaník 4, damský sbor Libuše 2, řád Baltimore 2, Česko-slovanský výpomocný sp. Slovanstvo 2, řád Osvojených 1, Bohemia Council Legie Cti 1, Šumavan Council Legie 1, Americký Orel 1. — V tom zahrnutý nejsou ještě některé jiné sbory, které dosud schůze neobdávaly. Tu vidíte, že se činíme!

V pátek 1. června při pořadovém cvičení odhlasováno, by jednota z každého člena platila roční poplatek 10 centů na výlohy župy východní. Nejkratší a nejlepší prostředek. Tu opět jdeme za heslem „Bez peněz žádná muzika!“ Na vypracování příspěvků naší jednoty v Národopisné výstavě pražské zvoleni Sokolové Masopust, Hirsauer a moje skromnost. Bezpochyby nechá se jednota naše při příští měsíci odbyvaném výročním výletu v Standard Parku fotografovat, by se mohl pěkný obraz veškerých členů do výstavy té zaslati. Na zdar!

V. J. Šimek.

Chicago, 4. června 1894. — (Ze Sokola Tyrš.) — Zdařilý obraz, jakým způsobem by cvičení veřejná v obecnost ohlasu došla, podán byl v sobotu, dne 19. května Těl. Jednota Sokol Tyrš. Zmíněného dne pořádala jednota naše veřejné cvičení Sokolů, Sokolek, žáků a žakyň, ve prospěch našeho milého cvičitele Sokola Karla Štulíka.

Program byl následující:

I. oddíl.

Cvičení mladších žáků, žakyň a Sokolek T. J. S. Tyrš.

1. Prostná.
2. Cvičení na nářadí s jedním střídáním.
4. Zpěv.
- Sokolky: kůň na šíř. Skok do výše.
1. četa žakyň: houpačka, myška.
1. četa žáků: šplhání, různosti.

II. oddíl.

Cvičení členů T. J. S. Tyrš a starších žáků.

1. Rej se zpěvem.
2. Cvičení na nářadí o jednom střídání.
3. Řeč.
- Sokolové 1. četa: bradla z vnější strany, kůň na šíř.
- Sokolové 2. četa: kůň na dél, bradla.
- Četa žáků: břemena, koza na dél.

Jak vidno z programu, byl dosti stručný, a přec obecnost sledovalo s velkým zájmem jednotlivé výkony.

Bývá u našich sokolských jednot zvykem, že před veřejným cvičením se dělají kolikanedelní zkoušky, a naposled kdo necíti se dosti odvázným, zůstane doma. Při cvičení našem bylo viděti i začátečníky, kteří jen krátký čas pěstování tělocviku zasvěcom jsou.

Nezáleží vždy na složitosti toho kterého výkonu, nýbrž na přestnosti a ladnosti, a té bývá mala pozornost věnována.

Nemohu zde posuzovati ta neb ona cvičení, ježto jsem sám byl mezi cvičícími, leč obdiv a uznání, kterého se nám se strany obecnstva dostalo, jest našim největším potěšením a pobídkou, bychom hleděli co možná nejvíce tělocvik pěstovati. Pak pozná lid náš, že nepravý měl náhled v odsuzování, jakoby tělocvik byl na škodu, pak pozná, že cvičením se údy tuží, mysl povznáší, a mládež do tělocvičných škol hojně posíláti bude.

Chci ještě podotknouti, že pěkná složitá rej za zpěvu „Lví silou“ a cvičení prostná velice se líbila. Ku konci pak měl cvičitel Karel Štulík řeč, v níž objasnil mezi jiným význam našich hesel: svornost, rovnost a bratrství.

Pravil zde trpkou pravdu, že školství hlavní vinu nese v tom, že ony vznešené cnosti narážejí na úskalí, o něž každou dobou utrpějí pohromou. Kdyby jisté kruhy lidí nechtěly udržovati lidstvo v nevědomosti, byli by již dávno lidé vzdělanější, byl by život šťastnější a mravnost větší, než jak ji v přítomné době sledujeme. Celá řeč byla bedlivě sledována ode všech přítomných. Návštěva byla velká. Po cvičení následoval ples.

Již jenom vzmuž se, kdož Sokolem se zoveš. Přijď podívat se také do cvičení, a věř mi, že zalíbíš si v něm, až uzříš, jak bratrsky zde jednáme, a slyšet budeš český zpěv! Ó pak jsi-li Čech a vlastenec, zajisté vstoupíš v náš střed! — Na zdar!

Franta A. Dítěl.

St. Louis, Mo., 4. června 1894. — S nelíbenou radostí piší tento dopis, bych podal zprávu, že náš sbor po veškerých útrapách, ústrcích a nepřízní jednotlivců a vzdor všem překážkám a úskokům dnes 4. června stal se majetníkem vlastní tělocvičny, kterou právem možno tělocvičnou zvatí. Dnes vyplnilo se sboru našeho přání dlouho cítěné, máti řádnou cvičirnu, pro kterou již dávno pracováno bylo, leč několik dřívějších pokusů se rozbilo. Co tu bylo brojení, snižování sboru a jednotlivých členů od našich nepřítelů, hajtělů svobodné myšlenky (zdali je možno tak zvatí). Sbor náš musel vypít kalich utrpení až na dno. Ano i v poslední době pracováno o to, jak by se zameziti mohla koupě a první splátka na naši tělocvičnu. Šlo se tak daleko, že od jedné vyšší autority požadován užitek z výstavy, kterou sbor náš pořádal ve prospěch tělocvičny, \$1400, že prý patří Národní Síně Č. S. P. S. Světe, žasni, čeho rozum lidský může býti schopen! A nejen to, ale již činěny i poptávky zdali možno soudně zakročit, jen by našemu sboru více nesnází způsobeno bylo. Ale páni se přepočítali, jejich rozum ještě není tak vyvinut — jejich ruka není ještě tak dlouhá, by mohla uchvátit to, na co pracně přispěli naši členové, sbory sokolské v Čechách i ve Spojených Státech a v jiných městech národní podniky podporující spolky. Neupírám, že naše české spolky též přispěly, ale ti, kteří tu aféru vyvolali, přispěli velmi málo a třeba nic.

Sokolové, dnes jsme ve svém druhém domově, a budeme-li svorně pracovat a budeme-li vytrvali jako dosud, tedy nás nikdo nevypudí, kdyby — Nu, nedejme se!

Sokolové, přestál jsem již mnoho radostných chvil, utrpení i zklamání v národním i sokolském životě. Vzpomínám všech úskoků proti našemu sboru. Leč po všem tom jsem se dočkal té dlouho očekávané radosti, že sbor náš se vymanol z podruží, kde mu dopřáno nebylo ani volně dýchat, kde muselo býti mlučeno opatrně, by za dveřma někdo nečekal a neposlouchal.

Mnohý se bude tazat, proč ten lid, vlastně jednotlivci, jest tak na úkor sboru, jako je Sokol. Těžká odpověď, neb ti lidé, kdyby jsme se jich na to tázali, sami nevědí.

Sbor náš v té nejkritičtější době sčastnil se slavnosti 40letého výročí založení řádů Č. S. P. S. a spoluúčinkoval se svými odbory pív. a damským Vlasta a Hlahol při slavnosti, a vystoupení jejich opětně jen ku cti sboru přispělo. Co sboru našeho se týká, by dokázal, že není takým, za jakého jest považován, sčastnil se slavnosti v plném počtu a vyšel ze své tělocvičny v průvodu při hudbě v počtu 135 členů do Národní Síně Č. S. P. S., kde se slavnost odbývala, a budil u všech přítomných pravý obdiv. Tím opětně dokázáno, že jen důstojným vystupováním vzbudíme úctu a vážnost. Buďme na to hrdí.

Sbor náš ještě se ani nepřestěhoval a již založen „Nový Český Tělocvičný Spolek“, by, vyplnil uprázdňené místo; jak se to má s

tím novým spolkem a jaké zásady bude míti, to oznámil jeden z řečníků toho shromáždění, a abych zkrátka se vyslovil, má nahraditi nás a pak hlavně to má býti pro síň Č. S. P. S. peněžní pramen (který nyní mnoho bude postrádán.) Zdali existence jeho bude zajištěna, ukáže nám budoucnost. Dosud se přihlásilo kolem 40 členů, částečně to největších odpůrců našeho Sokola a částečně vyloučených z našeho sboru. Hlavní jest, že ten spolek zakládal „Odbor Synů Č. S. P. S.“ Odbor a založí sbor! Jmenovati se bude tedy jak oznámeno: „Nový Český Tělocvičný Spolek“ — a k tomu se může dodati — Odboru Synů Č. S. P. S. Tedy bude třeba počátečných písmen tolik: N. Č. T. S. O. S. Č. S. P. S. — pouze 10 písmen.

Ku konci se musím zmíniti, že za hostinského v tělocvičně zvolen jest oblíbený a upřímný Sokol J. Kálal a za jednatele zvolen jeden z nejstarších Sokolů, Karel Triska.

Sbor náš pořádá dne 8. července spolkový výlet do Concordia Parku a dle příprav výb. záb. má to být jeden z nejlepších, hlavně co se tělocviku týká, neboť na výletu má být uspořádáno veřejné cvičení členů i žáků.

Tak Sokolové zkrátka všichni do řady a cvičit! Místnost máme, místa dost a těch 20 členů co nyní cvičí, by se snadno v tak rozsáhlé cvičirně ztratilo. Tedy ať v příštím dopisu mohu udát, že počet cvičících jest 75 členů. Zároveň by členové měli své děti posílat do tělocvičné školy jak hochy tak i dívky. Cvičení členů dosud jest v úterý a v pátek v 8 hodin večer — hochů ve čtvrtek a v sobotu o půlsedmé hodině, dívek ve středu o půlsedmé hodině večer v tělocvičně Sokola na rohu 9. a Allen Ave.

Na zdar! Václav K. Triska.

Chicago, 5. června 1894. — (Z Klatovského Sokola.) — Zase jednou za čas podávám zprávu o jednotě naší.

Dne 26. května připravil sbor náš přemilý překvapení cvičiteli svému Sokolu J. Šimečkovi, kterýž ničeho netuše uveden byl do cvičirny Sokola našeho k pořádanému dýchánku, jenž připraven byl k oslavě cvičitele našeho, kterýž vědu lékařskou si osvojil a na stupeň lékaře povýšen byl.

Uvítán byv starostou F. Kasíkem proslovem, obdržel krásnou kytici darovanou Sok. Jindř. Luriem. Překvapen odpověděl bratr Šimeček Sokolům stručnou řečí v zájmu sokolském, načež zavdal na zdar jednoty naší douškem Plzeňského, což obratem opakováno na zdar Národní Jednoty Sokolské.

Po té rozpředla se čilá zábava rázu sokolského, která doprovázena byla zpěvem, výstupy neb proslovy členů Sokola našeho.

Zvláštní dík vzdáti musíme Sokolkům našim, které svým přičiněním a darováním hojných zákusků ku zduzu zábavy této značně přispěly.

Potěšitelné jest, že jeví se opětně malé hnutí v činnosti Sokolek, dosud však nelze říci, bude-li hnutí toto trvalé. Proto voláme k sestrám Sokolkám: „Uchopte se díla a nenechte sobě ujíti čas vhodný.“

Dne 10. června odbývá sbor našich Sokolů ve spojení s patronátem školy Lad. Klácel výlet do River Side. Výlet ten jest pořádán, by obecnstvo mělo hojnost čilé zábavy, kdež provedeny budou různé zápasy mezi Sokoly a obecnstvem, k čemuž přeju hojného zduzu. Na zdar!

V. K. Roth.

Cedar Rapids, Ia., 5. června 1894. — V řádné červnové schůzi naší jednoty byl jsem zvolen za stálého dopisovatele do „Sok. Am.“ Jest tomu skoro dva roky, co jsem psal do „Sok. Am.“, aletenkrátě jsem se mnohým členům nezavděčil, poněvadž jsem psal pravdu, tak že jsem to v příštím čísle „Sok. Am.“ musel částečně odvolat, čili lépe řečeno zakřídovat. Po tom zakřídování jsem si myslel, nač psát, když člověk nemůže psát co za dobře uzná? Někdý řízný dopis více pomůže nežli celý měsíc domlouvání náčelníka neb cvičitele. Tak mám tedy psát, ale já věru nevím odkud mám začít. Jest toho tuze mnoho ku psaní, a pak nebylo dlouho již psáno z naší jednoty. Obyčejně každý dopisovatel píše ty světlé stránky jednoty a ty temné nechá nepovšimnuty. Ale Sokol se nemá báti poukázati na to, co se v jednotě neb cvičirně děje, třeba se to snad některému „také-Sokolu“ nelíbilo.

U nás v posledním čase podali resignaci náčelník a cvičitel. První proto, že ho nechtěly poslouchat cvičící (ačkoliv si ho sami

zvolili) a druhý proto, že mnozí Sokolové (myslím že i některá Sokolka) za jeho zády ho všelijak uráželi. Byl jsem sám svědkem takové scény, kde jeden ze starších Sokolů, který se všude chlubil, že jest Sokolem a že nejvíce peněz utratil na sokolských zábavách, (na to on klade největší váhu) řekl, že jednota vyhazuje zbytečně peníze na placení cvičitele. Sokolové, kdyby mě to řekl taký člen samotnému, věděl bych co mám odpovědět, ale že to pravil v hostinci před lidmi, kteří již měli v druhém poschodí a žádný z nich ani k naší jednotě nepatřil, měl jsem jen pro to opovržení. Proč taký člen to neřekne ve schůzi, tam se to patří a ne v hospodě! Pak divně se vyjímá chloubba, že jest Sokolem již 15 let. Jsem rád, a doufám že i ti se mnou, co byli v poslední schůzi, že jednota nepřijmala žádnou z těch resignací, máme i na dale cvičitele, který se hodí nejlépe pro úřad ten. Jen bych prosil všechny členy, by mu věnovali tu největší pozornost a poslušnost. Neb věřte, Sokolové, jak jedenkrát se stane, že naše jednota nebude vydržovat placeného cvičitele, že bude to mnohem líknavěji chodit než teď.

A pak co jest to vlastně \$12.00 za 16 cvičení měsíčně. To se ví, jest to mnoho na 10centový příspěvek měsíčně, ale což nemůžeme to udělat na 20c? O tom již dosti, zase něco jiného.

V sobotu, dne 9. června máme noční pochodový výlet, kam, se ještě neví, neb jest to tajemství. Mnoho-li se nás účastní, nevím, ale že jich mnoho nebude, to jest jisté, neb naši Sokolové jsou tuze pohodlní.

Naše jednota již třetí rok pořádala májový věneček jen pro členy. Jest to věru divné, že jednota při 140 členech měla schoček na věnečku \$20 letos, \$40 loni, a \$4.65 předloni. Jest vidět, jak mnohý člen dbá o toho Sokola, ačkoliv jsem nebyl sám letos přítomen, poněvadž mně to nedovolovaly rodinné záležitosti. Podotýkám to jen proto, aby mne snad některý člen jednoty nechytil a neřekl: „Ty jsi též nebyl.“

Musím se též zmínit o veřejném cvičení, které se pořádalo loňského roku v listopadu, a psáti zase pravdu, že kromě cvičících nebylo ani patnácte se podívat na cvičení. A pak se ještě opovážil jeden člen (který ani na cvičení nebyl) mluvit proti tomu, že se vytisklo na plakaty, že čistý výtěžek připadne na zakoupení nářadí. Vždyť si to pořádali cvičící členové na svoji pěst a jednota jim dala k tomu svolení. Mnoho toho nezbylo z toho výtěžku, ale vzdor tomu cvičící členové ze svých úspor darovali na koně \$15.00.

Jak Vám asi známo, naše jednota chtěla stavět tělocvičnu, ale sešlo s toho, neb jsme si mysleli, že jest lépe pracovati spojenými silami. Proto jednota vyzvala zdejší spolky, by společně postavily národní budovu. Kdy bude stát, se neví, ale pracuje se na tom. Myslíme, že pět spolků může více podniknout, než jeden.

V poslední schůzi bylo ujednáno odporučiti naše město pro příští župní závody západní župy. — Na zdar!

J. J. Hrbek.

Newark, 7. června 1894. — V jednotě naší tělocviku za poslední tři měsíce, co k nám z New Yorku br. Pavlík jako cvičitel dojížděl, značně pokročil, i mohl směle tvrdit, že símž jím zaseté nezahyne, ale vzklíčí a v budoucnosti dobrého ovoce přinese. Musím též podotknouti, že jednota naše po dlouhém strádání konečně též ku koni si pomohla. Dodán byl nám teprve před čtyřmi týdny, kdy lhůta cvičitele našeho br. Pavlíka ku konci se již chýlila a proto bylo by záhodno, aby jmenovaný bratr třeba po čase ještě několikrát k nám zavítal.

Nemilou zmínku učiniti musím o některých našich členech: Před třemi měsíci navštěvovalo cvičení až 15 členů, nyní ale sotva 10 cvičení se účastní. Nevím co toho příčinou. Snad si někteří členové myslí, že jsou již příliš staří ku cvičení, aneb je zdržuje obava, že by nedovedli cvičiti tak jako druzí? Tím neměli by se dáti odstrašiti — vždyť i pro ty nejstarší se nějaká přiměřená cvičení naleznou. — Marně bych však mluvil, není-li dobré vůle k tělocviku.

Též nevím, zdali by snad po zrušení závodů naše členstvo k tělocviku více přilnulo. Když máme zde nějaké veřejné cvičení, tu se každý tuží a hledí, by svoje určená cvičení co nejlépe provedl, jakmile se však veřejné cvičení odbyde, již schází ve cvičení jeden, druhý, třetí atd. Jest mi velmi líto, že musím takto bratry naší jednoty upozorňovati na jich povinnost, doufám však, že na příště to bude lepší a že všichni bratři o rozkvět tělocviku v jednotě naší poctivě se přičiní. — Na zdar!

A. Pitterman.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 14. května 1894. — (Schůze mimořádná.) — Schůzi zahájil starosta Al. Wokal. — Nepřítomni Sokolové Brodíl, Rybička a Strnad, jichž omluvy přijaty. — Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. Br. jednatel předkládá poukázku v obnosu \$12.00 na úroky z dluhopisů Spoj. Států, jež z Milwaukee byla zaslána, na níž ale schází podpis tehdejšího pokladníka. Nynější pokladník má se pozeptat, zdali lze na poukázku onu i bez onoho podpisu peníze vyzvednout. — Jednatel oznamuje, že opisy čtvrtletních zpráv T. Jednotě Sokol Praha do Chicaga byly zaslány. — Župa Chicagská zaslala návrhy k opravě župních stanov; usneseno posečkat, dojdou-li návrhy k opravě od ostatních žup. — Přijat dopis župy Střední. — Dopis Č. A. S. z Braidwood zodpověděl má jednatel dle usnesení výk. výboru. — Přijaty dopisy T. J. Sokol ze So. Omahy a z Oxford Junction. — Žádost T. J. Sokol Tyrš z Chicaga o poshovění přijata a povoleno ji splatiti dluh ve třech čtvrtletních lhůtách. — Pan Jar. Justitz zaslal výk. výboru stížnost, že T. J. Sokol v New Yorku neprávem jej vyloučila. Jednateli uloženo na věc tu Těl. Jednoty Sokol v New Yorku se otázi. — Účet jednatele na \$8.92 za dovozní a poštovní přijat. Rovněž účet br. K. Štulíka na \$2.35 za dovozní starých ročníků „Sok. Am.“ do New Yorku. — Starosta oznamuje, že stanovy T. J. Sokol v Newarku prohlédl; br. Brodíl vzkazuje, že stanovy též prohlédl, načež usneseno, by rukopis stanov dotyčné jednotě s doporučením některých oprav byl vrácen. — Přijat předložený náčrtek dotazníku statistiky k národopisné výstavě v Praze. — Schválena odpověď br. jednatele T. Jednotě Sokol v Linwood ve příčině tělocvičných spisů. — Dopis T. J. S. Čechie z Chicaga vyřídí se obězníkem o Národopisné výstavě. — Dotaz ústředního výboru župy Chicagské vyřizuje odpověď náčelníka N. J. S. v květnovém vydání „Sok. Am.“ — Br. jednatel čte úryvek z dopisu bývalého jednatele br. Waněčka ohledně sboru „Nová Vlast“ v Clevelandu, v němž diví se tento jich tvrzení, že nevěděli o přijetí do N. J. S. — Sokol Hurt z Chicaga oznamuje, že výbor na uspořádání všesokolského sletu m. r. nařídil svému pokladníkovi, aby \$23 a několik centů, jež zbyly z fondu na vydání památníku Českého dne, zaslal výkonnému výboru a tento by zbytku toho upotřebil na vydání památníku aneb připsal jej k dobru chicagským sborům. Jednateli uloženo, by otázal se br. Hurta na bližší podrobnosti. — Usneseno otázi se všech jednot, zdali v sídlech jich jsou české školy — a kde nejsou, mají být vyzvány, aby buď samy aneb ve spojení s jinými spolky o založení a vydržování takových škol se postaraly. — Dále doporučuje se jednotám, by ve svých místech zaváděly tělocvičné hry mládeže a by přičinily se o sebrání statistiky pro Národopisnou výstavu. Též mají být jednoty vyzvány, by se přičinily o zakládání odborů „České ligy.“ — Usneseno přeložiti řádné schůze na první pondělky v měsíci. Po té schůzi skončena.

F. Lier, zap.

New York, 4. června 1894. — (Schůze řádná.) — Starosta br. Al. Wokal zahájil schůzi. — Nepřítomni Rybička a Brodíl, jehož br. Pavlík omlouvá, že má poraněnou nohu. — T. Jed. Sokol Jiří Poděbrad z Clarkson hlásí se o přijetí do N. J. S. Br. jednatel sděluje, že ji potřebné vysvětlení již podal. — Inkorporační listina vrácena právníkovi, aby v ní uvedeno bylo též jméno „Sokol.“ — Br. Jan Mendík z Čech sděluje, že podmínky co společný cvičitel přijímá; br. Kadlec a Lier zvolení, aby pro cestu vyjednali, načež jim povoleno \$75. — Výbor župy Střední zaslal návrhy oprav župních stanov; odkázáno k tisku. — Výbor župy Západní oznamuje změnu zapisovatele, místo br. Miškovského br. Steigra. — T. J. S. Horník zaslal vysvětlení ohledně cvičitele. — Býv. jednatel výk. výboru, br. Waněček, sděluje, že oběma jednotám, „Nové Vlasti“ v Clevelandu i „Tyrši“ v Chicagu bylo jich přijetí oznámeno. — Přijata oprava znění zápisu o předminulé schůzi, že Sokol Waněček nezaslal prázdnotiský diplom, nýbrž že zaslal diplom vyplněný. — Sokol „Slovanská Lípa“ z Chicaga trvá na svém návrhu ohledně odpuštění příspěvků všem sborům za první půlletí t. r. Zvolen 3členný výbor, jenž vypracovati má odůvodnění proti tomuto návrhu a v příští schůzi je předložiti. — Oznámeno, že od května t. r. jest záslužným členem T. J. Sokol v Morrisani br. Leop. Hlaváč (jest přes 20 let u jednoty). — Sokol „Slovanská Lípa“ v Chicagu žádá záslužní listiny pro tyto členy, již přes 20 let jsou u jednoty: Fr. Kašpar, Vác. Morava, Fr. Němec, Tom. Rauš, Jos. Hladovec, Jak. Hroděj, Jak. Padecký, Jan Němeček, Jos. Svojshe, Jan Čížkovský, Jos. Kostner, Fr. Čiviš, Štěp. Bílek, Mat. Bláha, Jan Novotný, Moric Suesland, Ed. Uhlíř, Jos. Najemník, Fr. Mencl, Mat. Friček, Fr. Veselý, Ant. Legro. — Přijat účet právníka F. Piska na \$25.00 za vyhotovení inkorporace. — Účet br. Hurta na \$13.60 za vzorky části kroje jednotám podložené až vyšetřeno bude, kam poděla se zásluška vzorků T. J. Sok. Fuegner v Long Island City. — Žádosti o vzorky z Racina a Linwood vyřizeny. — Zpráva cvičitele T. J. Sok. v Newarku přijata a účet jeho za 3 měsíce v obnosu \$30.00 odkázán k výplatě. — Vyřizeny stížnosti ohledně diplomů Sokola Slovanské Lípy v Chicagu a T. J. S. Čechie tamtéž. — Dopis jednoty Cedar-rapidské přijat. — Účet tiskaře na \$5.25 za 500 prázdnotisků náčelníkových zpráv a 1000 listů s ohlavením přikázán k výplatě. — Jednatel sděluje, že T. J. Sokol Tyrš v Chicagu dosud zprávy nezaslal; usneseno, by byl br. Štulík za prosteřdníka požádán. — Br. jednatel sděluje, že za 1. čtvrtletí t. r. dluhuji dosud následující je-

dnoty: v Linwood, ve Schuyler, v So. Omaze, v Omaze, „Čech“ v Clevelandu, v Milwaukee a v Morrisani; jednatelem uloženo, by je upomenu a na stanovy jim poukázal. — Jednatel si stěžuje na jednotu v Bruno, kteráž sice poplatky zasílá, od níž ale není s to vzdor několikaletému upomínání a vysvětlování správně vyplněných zpráv dostati. Jednatel má ještě jednou dotyčnou jednotu o zaslání zpráv důtklivě požádati. — Poněvadž br. Rybička schůze výk. výboru nenavštěvuje, má být požádána T. J. S. Svornost v Morrisanii, by na jeho místo jiného člena zvolila. — Jednatel pro kratší sdělení má si dát na 300 pošt. lístků natisknout jméno výk. výboru. — Tentýž má si zaopatřiti pro několik větších jednot knihy dle abecedy rozdělené. — Pokladník uvolňuje se zaopatřiti pojištění na věci N. J. S. na 3 roky. — Pořadatel „Sok. Am.“ děkuje se z úřadu, poněvadž nelze mu získati dosti času k náležitému řízení listu potřebného. Na místo jeho zvolen br. Karel Štulík. — Usneseno, by sbírána byla látka k vydání dějin Nár. Jed. Sok. Za tím účelem mají být v listu vyzváni všichni Sokolové, kteří by přispěli mohli, aby příspěvky své výk. výboru zasílali. — Jednateli uloženo, by vyzval všechny jednoty župy Východní a Chicagské, by navrhly soudce z nejlepších cvičících členů, jak stanovy příkazují. — Usneseno, by schůzi mimořádnou, nastane-li potřeba, svolal jednatel. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zap.

Příjem a vydání od 1. května do 31. května 1894.

Příjem:

1. května: T. J. S. v New Yorku k vyrovnání 1. čtvrtl. '94, \$114.07	
2. „ Č. A. S. v Manitowoc za 1. čtvrtl. '94	6.30
3. „ S. J. Horník v Coal City doplatek na 2. čtvrtletí 1893.	\$3.49
přísp. za třetí čtvrtletí 1893.	5.80
„ „ čtvrté čtvrtl. 1893.	6.50
„ „ první čtvrtl. 1894.	5.20
přeplaceno na 2. čtvrtl. 1894.	.01
Úhrnem	\$21.00
4. května: Těl. Jed. Sokol Mladočech, Racine, Wis. doplatek na 1. čtvrtl. 1893	\$ 9.50
přísp. na 2. čtvrtl. 1893	11.10
„ „ 3. čtvrtl. 1893.	10.40
„ „ 4. čtvrtl. 1893.	9.20
„ „ 1. čtvrtl. 1894	9.00
Úhrnem	\$49.20

8. května: T. J. S. Blesk, Baltimore, přísp. za 1. čtvrtl. '94, 19.20	
14. „ Tělocvičná Jednota Sokol v St. Louis přísp. za 1. čtvrtl. 1894	\$31.30
přeplac. na 2. čtvrtl. 1894	1.60
Úhrnem	\$32.90
15. „ T. J. S. Praha Town of Lake, splácí na dluh	10.00
15. „ Plzeňský Sokol v Chic. zasílá na svůj účet	67.94
15. „ Předplatné na Sok. Am. do Čech a sem	1.27
16. „ Sokol Chicago v Chicagu na účet	19.80
18. „ T. J. S. Žižka v Bruno	2.60
26. „ Firma Hensel, Bruckmann & Lorbacher v N. Y. vrací více účtované poplatky z věnce od Č. O. S.	4.11
Úhrnem	\$348.39
K tomu hotovost z minulého čtvrtletí	1515.31
Úhrnem	\$1863.70

N. B. Kde nejsou výslovně jmenovány částky za jednotlivá čtvrtletí, jedná se o vyrovnání difference účetních nebo v počtu členském.

Vydání:

5. května: Sok. L. Flieglovi náhrada za cvičení sboru Horník a Č. Am. Sokol v Coal City a Braidwood	\$25.00
15. „ Za dovoz starých čísel „Sok. Am.“ od Sokola K. Štulíka z Chicaga do New Yorku	2.35
15. „ Za dovozní diplomů z Milwaukee	1.20
„ rezeslání diplomů poštou \$1.38 U.S. Exp. \$1.05	2.43
„ depeši do Chicaga	40
„ poštovní výlohy jed. od 13. břez. do 14. květ.	4.89
30. „ Advokátovi Sok. Fr. Piskovi dle ujednání za inkorporaci N. J. S.	25.00
Úhrnem	\$61.27
Příjem	\$1863.70
Vydání	61.27
Zbývá	\$1802.43
a sice v bondech (\$1000)	1130.00
Na banku	\$672.43
Ve zprávě za 1. čtvrtletí účetního roku 1893 omylem vykázano bylo \$1200 v bondech na místě \$1000 — což tímto se opravuje.	Jos. Říha, t. č. jed.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 1479 Ave. A; Jos. Říha jednatel, 1368 Ave. A; Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Josef Brodíl, Jan Pavlík, Jan Rybička, Josef Strnad. — Náč. A. Tesař, 1432 — I. Ave., podnáčelník Jan. Pavlík, 533-5. ul.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.
Ústřední výbor: Mich. Kafka, 230 E. 73rd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., místonáč.: Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md.
SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway
T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y.; taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av.
S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491-3rd Av.
T. J. SOKOL Newark, N. J. V. Ptáček, taj. 523 Springfield Ave.
T. J. SOKOL New York; taj. Al. Bohdanecký, 1291 First Ave.
T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.
Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Triska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids.
T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.
TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. O. Hašek, 18 — II. Ave.
T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Daniel.
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Jan Dočekal.
T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.
T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota.
T. J. S. PLATTSOUTH, Neb., Mich. Bejček, Box 402.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. V. Šťastný 21 — L. St.
T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St.
T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.
Ústřední výbor: Jan Zahofík, před., Hynek Vrba, jed. a zap., Jos. Berka. Náč. Petr Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. místonáčelníci: S. Kožich z Detroit a Jos. Štíbr z Clevelandu.
SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Seaket St.
T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. Jos. Vimer, 60 Williams Av.
T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich. taj. J. Eret, 1617 Fitzhugh St.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.
TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 391 1/2 — 3rd Street.
T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jos. Nikl, 1443 Douglas Ave.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.
Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonašek, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub.
— Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt.
ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Petr Božek, Box 280.
KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St.
PLZEŇSKÝ SOKOL Chic.; taj. B. W. Nejedlý 550 Blue Island Av.
SOKOL CHICAGO, Chicago; jed. V. Mrázek, 1211 S. California Av.
SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139W Taylor St.
TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St.
T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St.
SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., V. Dolanský Box 235.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Fr. Lier, pořadatel, 408 East 71st Street, New York. Josef Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1368 Avenue A, New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.